Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățămînt și Cultură

Anul XII nr. 586 | vineri 11 noiembrie 1960 | 8 pagini 25 bani

Pregătire tehnică înaltă cadrelor necesare economiei

Avîntul muncii întregului popor pentru desăvîrșirea construcției socialiste, dezvoltarea impetuoasă și larga desfășurare de forțe a tehnicii înaintate din întreaga noastră economie națională impun ridicarea necontenită a pregătirii viitorilor muncitori și tehnicieni, în așa fel încît aceștia să fie capabili de a stăpîni și a folosi creator cele mai moderne procese tehnologice, mașinile de înaltă tehnicitate.

Planul șesenal și grandiosul program economic de perspectivă pentru următorii 15 ani elaborate de partid, care vor determina o uriașă creștere a tehnicii producției țării noastre în ansamblul ei, conturează în același timp și profilul profesional al viitorilor muncitori și tehnicieni.

O condiție pentru ridicarea pe o treaptă superioară a nivelului de pregătire al viitorilor muncitori este asigurarea unui larg orizont științific și tehnic al acestora, înțelegerea de către ei, pe baza unor temeinice cunoștințe a legilor și principiilor științifice care stau la baza producției moderne.

De aceea ridicarea continuă a nivelului predării disciplinelor tehnice de specialitate și a disciplinelor de cultură tehnică generală în lumina cerințelor producției moderne, îmbinarea strînsă a formării orizontului științific și tehnic al ucenicilor și elevilor cu practica în ateliere dotate cu mașini perfecționate, în cadrul unor procese tehnologice înaintate, constituie temelia cea mai trainică a formării viitoarelor cadre de muncitori în școlile profesionale, școlile de meserii și școlile agricole. Lărgirea rețelei și profilului școlilor tehnice de muncitori calificați cu elevi recrutați din rîndul absolvenților de școală medie, trebuie privită de asemenea ca o acțiune de cea mai mare importanță în vederea unei înalte calificări a cadrelor dintr-o serie de ramuri de bază ale industriei noastre — industria energetică, metalurgia prelucrătoare, petrochimia, radiotelecomunicațiile. Orizontul științific și tehnic mai larg al tinerilor care studiază în școlile tehnice de muncitori, cunoașterea de către ei a noțiunilor de calcul integral și diferențial le dau posibilitatea să îmbine strîns munca în producție, la mașini și agregate de înaltă tehnicitate cu munca intelectuală necesară înțelegerii și stăpînirii proceselor științifice de funcționare a noilor instalații electronice lucrînd prin coordonate și comenzi-program.

Crește necontenit, totodată, rolul și importanța școlilor tehnice de maiștri, formă deosebit de eficace de pregătire a cadrelor de conducători ai secțiilor de producție. Maiștrii pe care îi pregătesc aceste școli trebuie să asigure în anii șesenalului și ai programului economic de perspectivă conducerea secțiilor din noile întreprinderi și combinate, fiind stăpîni pe tehnologia cea mai înaintată de producție, cunoscînd aprofundat funcționarea mașinilor automate și orientîndu-se pe deplin în problemele organizatorice și economice ale producției socialiste. Predarea lecțiilor teoretice și organizarea practicii de producție în aceste școli trebuie să fie la înălțimea cerințelor.

Planurile de învățămînt și programele școlare de specialitate asigură largi posibilități de îmbunătățire continuă a formării profesionale a viitorilor muncitori și tehnicieni prin reflectarea mai largă a elementelor tehnice noi introduse în toate domeniile de producție. În aplicarea programelor profesorii și maiștrii-instructori din învățămîntul profesional și tehnic trebuie să dea dovadă de spirit creator, de măiestrie pedagogică, folosind cu mai multă eficacitate orele atribuite pentru demonstrații practice în secțiile întreprinderilor, în laboratoare și în cabinetele școlare. Este necesar ca predarea proceselor tehnologice și a metodelor de muncă să asigure tinerilor o pregătire profesională generală și multilaterală, punînd un accent deosebit pe specificul de lucru al sectorului economic și al întreprinderilor în care ucenicii și elevii vor fi repartizați după absolvire. De mare eficacitate în acest scop este crearea unei strînse legături între cadrele didactice și cei mai buni specialiști din producție, cunoscători ai tehnicii și ai perspectivelor de dezvoltare ale fiecărei ramuri economice pentru care pregătim cadre, paralel cu continua documentare și perfecționare în tehnica de specialitate a fiecărui profesor și maistru-instructor, așa cum procedează, cu deosebit succes, colectivele didactice ale școlilor profesionale de pe lîngă fabrica de rulmenți din Bîrlad și de pe lîngă uzinele „Tudor Vladimirescu" din București, ale Grupului școlar „Steagul Roșu" din Orașul Stalin etc.

Sarcina cea mai importantă a formării schimbului de mîine al industriei și agriculturii noastre socialiste, a cadrelor din toate sectoarele economice și social-culturale o constituie, fără îndoială, înarmarea viitorilor muncitori și tehnicieni cu cunoștințe științifice și tehnice strîns legate de practica producției moderne. Maiștrii-instructori, profesorii de tehnologie, toți cei care predau în învățămîntul profesional și tehnic au datoria să ridice pe o treaptă mai înaltă, începînd chiar din primul an de școală, nivelul instruirii practice a ucenicilor și elevilor. Ținînd seama de cerințele producției moderne, luînd ca bază pregătirea practică și orientarea în problemele producției industriale de care dispun într-o măsură mereu mai mare absolvenții școlilor de cultură generală, cadrele didactice din învățămîntul profesional și tehnic trebuie să treacă în cadrul lucrărilor practice la executarea de piese și dispozitive care să reprezinte subansamble pentru mașini și agregate.

În ceea ce privește practica de producție în întreprinderi a viitorilor muncitori, experiența acumulată pînă în prezent de școlile fruntașe a dovedit eficacitatea instruirii prin rotație în principalele sectoare de muncă, pe lîngă muncitorii de înaltă calificare și organizarea sectoarelor și brigăzilor de muncă în cadrul cărora viitorii muncitori, conduși de maiștri stăpîni pe tehnica nouă, efectuează lucrări din planurile de producție ale întreprinderilor în aceleași condiții în care lucrează muncitorii calificați. Ucenicilor și elevilor-maiștri care se pregătesc pentru agricultura noastră socialistă, conducerile școlilor, împreună cu marile unități agricole, trebuie să le asigure condiții de practică în cadrul brigăzilor complet mecanizate, în secțiile și în sectoarele de muncă unde se aplică cele mai înaintate metode agrotehnice.

Întreaga organizare a practicii în producție și în atelierele-școală, bazată pe temeinice cunoștințe științifice și tehnice de specialitate trebuie să asigure economiei țării cadre capabile să realizeze produse de calitate superioară la nivelul celor mai perfecționate produse de pe piața mondială. Referindu-se la această problemă cu specială privire asupra pregătirii viitoarelor cadre de muncitori din construcții, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, în expunerea asupra proiectului planului de dezvoltare a economiei naționale pe anul 1961, făcută la plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din 31 octombrie a.c., subliniază că: „întreprinderile de construcții trebuie să organizeze școli de pregătire a muncitorilor și tehnicienilor în toate specialitățile de instalații și finisaj, care să dispună de ateliere proprii de însușire a cunoștințelor profesionale, organizînd în același timp practica elevilor pe șantiere.

Participînd efectiv, încă din primele luni de școală, la activitatea productivă, cunoscînd valoarea și încercînd satisfacțiile meseriei căreia i se dedică, tinerii pe care îi vom da producției vor fi nu numai muncitori mai bine pregătiți, ci și oameni cu o înaltă conștiință socialistă. Întărirea necontenită a formelor de educare a ucenicilor și elevilor, pe baza folosirii creatoare a exemplului fruntașilor din producție, al inovatorilor, formarea viitorilor muncitori în spiritul tradițiilor glorioase de luptă ale clasei muncitoare din țara noastră constituie o condiție esențială a creșterii viitoarelor cadre de constructori ai socialismului și comunismului. Pregătirea ideologică — parte integrantă a formării viitorilor constructori ai socialismului — trebuie îmbunătățită atît în domeniul predării științelor sociale cît și în cadrul tuturor activităților din școală și din afara școlii. Conducerea tuturor acestor acțiuni de către organizațiile de partid constituie chezășia cea mai de preț a succesului.

Înaltele sarcini ale pregătirii schimbului de mîine al clasei muncitoare în patria noastră cer din partea fiecărui profesor și maistru din învățămîntul profesional și tehnic un înalt devotament în muncă, eforturi sporite pe linia continuei perfecționări profesionale. Bogatele posibilități de care dispun în acest scop toți oamenii școlii trebuie folosite din plin, fiecare profesor și maistru-instructor considerînd ca o misiune a sa de cinste participarea, printr-o contribuție personală cît mai efectivă, la îmbunătățirea procesului de pregătire a viitorilor muncitori și tehnicieni.

Ucenicii și elevii școlilor profesionale și tehnice au în întreaga lor activitate practică exemplul însuflețitor al fruntașilor în producție, inovatorilor și raționalizatorilor, poartă în suflet dorința fierbinte de a deveni la rîndul lor asemenea muncitori înaintați. Îndrumarea acestor torente de energie tinerească, pregătirea întregului schimb de mîine al muncitorilor și tehnicienilor la nivelul fruntașilor în producție constituie sarcina de cinste a fiecărui profesor și maistru din învățămîntul profesional și tehnic.

În atelierul de lăcătușărie

Trei trepte

Pe o întindere de cîteva sute de metri pătrați, trei clădiri din comuna Panaci, raionul Vatra Dornei, regiunea Suceava, marchează trei trepte, trei etape semnificative din istoria satului.

Prima, o clădire reprezentînd școala de acum 15—20 de ani — măruntă, întunecoasă, friguroasă — ilustrează grăitor lipsa de grijă a regimului burghezo-moșieresc pentru copiii oamenilor muncii de la sate. Cei vîrstnici păstrează multe amintiri dureroase despre anii cînd au învățat în această școală.

Și iată acum a doua treaptă. La cîteva zeci de metri depărtare este localul de pînă acum al școlii. Curat, spațios, bine înzestrat, el a devenit totuși nesatisfăcător pentru cerințele mereu crescînde determinate de dezvoltarea rapidă a învățămîntului în ultimii ani.

A treia treaptă — localul nou al școlii, construit cu ajutorul organelor de partid și de stat și prin eforturile comune ale țăranilor muncitori. Noul local, dat în folosință la începutul acestei luni, are la parter și etaj 16 camere, este dotat cu toate cele necesare bunei pregătiri a elevilor.

Ei vor dobîndi aici cunoștințe temeinice, strîns legate de practică, vor învăța lucruri noi și interesante pe care le vor putea aplica apoi cu pricepere în viață, contribuind la înflorirea satului, la dezvoltarea lui continuă.

Împreună cu celelalte construcții ridicate aici în anii puterii populare — fabrica de produse lactate, cooperativa, dispensarul și casa de naștere — noul local al școlii dă comunei o înfățișare modernă, vorbește limpede despre viața nouă pe care o trăiesc astăzi satele țării noastre.

O pagină eroică din istoria de luptă a partidului

Scurt timp după crearea în 1921, a Partidului Comunist din Romînia, clasele stăpînitoare, înspăimîntate de creşterea luptei revoluţionare a maselor muncitoare sub conducerea partidului, au încercat să decapiteze mişcarea muncitorească, scoţînd partidul comunist în afara legilor. Dar persecuţiile şi teroarea sălbatică dezlănţuite împotriva comuniştilor n-au putut abate partidul de la lupta sa revoluţionară. Îmbinînd cu pricepere munca legală cu munca ilegală, partidul a izbutit să organizeze şi să conducă masele în asemenea bătălii de clasă cum au fost eroicele lupte ale ceferiştilor şi petroliştilor din februarie 1933, care au înscris o pagină glorioasă în istoria poporului nostru, barînd pentru un timp drumul fascismului.

Pentru a înăbuşi lupta maselor muncitoare, a apăra şi menţine regimul de exploatare şi silnicie, burghezia şi moşierimea au împînzit ţara cu închisori. Între acestea Doftana — „Bastilia romînească", cum o poreclise poporul — era neîntrecută prin regimul său distrugător. „Scînteia" ilegală (din august 1934) informa muncitorimea şi opinia publică progresistă despre regimul aplicat deţinuţilor politici revoluţionari: „tovarăşii noştri sînt ţinuţi tot timpul în celule de ciment. Nu au voie să vină în contact unul cu altul. Nu au voie să aibă creioane, cărţi, ziare, să scrie familiilor lor decît o dată pe lună, să primească vizite şi alimente de afară. Pentru cele mai mici proteste împotriva regimului inchizitorial de distrugere sînt băgaţi în celula „H", fără lumină, fără pat, fără pături, lăsaţi luni întregi pe cimentul gol şi hrăniţi cu apă caldă, murdară şi mămăligă din făină mucegăită. Zilnic sînt bătuţi pînă la desfigurare".

Împotriva regimului de distrugere fizică şi morală din închisorile regimului burghezo-moşieresc şi în special de la Doftana, deţinuţii revoluţionari au dus o luptă neîncetată.

Tăria de luptă a deţinuţilor comunişti se reflectă în organizarea, unitatea, într-ajutorarea şi solidaritatea revoluţionară, în convingerea fermă că ideile comuniste vor izbîndi. Nici o măsură a aparatului de opresiune burghez nu i-a putut împiedica pe comuniştii întemniţaţi să aibă pînă şi în cele mai grele timpuri celula lor de partid, precum şi colectivul lor — organizaţie revoluţionară ce cuprindea toţi antifasciştii. Celula de partid a stat întotdeauna în fruntea acţiunilor masei deţinuţilor politici revoluţionari.

În frontul general de luptă condus de partid în ilegalitate, organizaţiile de partid din închisori şi colectivele de deţinuţi antifascişti ocupau un loc important. Între închisori, Doftana avea o poziţie centrală şi conducătoare. Între zidurile ei s-au format şi s-au călit cadre conducătoare de nădejde ale partidului.

Niciodată deţinuţii revoluţionari nu se simţeau singuri sau părăsiţi. Mobilizînd în jurul celor întemniţaţi mase largi de muncitori, ţărani, intelectuali progresişti, P.C.R. a realizat o legătură strînsă, vie, între comuniştii închişi la Doftana şi masele de oameni ai muncii, care urmau cuvîntul partidului. La chemarea „Ajutorului Roşu" şi a altor organizaţii de masă îndrumate de P.C.R., mii de muncitori, ţărani şi intelectuali au fost antrenaţi în acţiuni ca întruniri şi memorii de protest, audienţe colective la Ministerul Justiţiei, publicarea de scrisori şi articole demascatoare în presă. Prin „Ajutorul Roşu" oamenii muncii trimiteau scrisori celor închişi, încurajîndu-i în luptă. „Tovarăşi, lupta voastră (este şi) lupta noastră, luptă a tuturor muncitorilor exploataţi"

la uzinele „Lemaître" (azi „Timpuri Noi" din Bucureşti) revoluţionarilor închişi la Doftana. „Zidurile închisorii ne despart, însă moralicește noi sîntem toţi împreună şi, atît voi acolo cît şi noi, vom duce lupta pînă la izbînda definitivă, pînă cînd ne vom întîlni afară eliberaţi şi dezrobiţi, luptînd mai departe pentru construirea comunismului".

Lupta eroică a deţinuţilor politici comunişti şi antifascişti de la Doftana şi din alte închisori era sprijinită şi de oamenii muncii de peste hotare, în primul rînd de oamenii muncii din Uniunea Sovietică, prima ţară a socialismului victorios.

O dată cu concentrarea la Doftana a unui mare număr de comunişti aduşi din alte închisori şi mai ales cu aducerea tovarăşilor Gheorghe Gheorghiu-Dej şi Chivu Stoica, condamnaţi la ani lungi de temniţă pentru rolul lor în conducerea eroicelor lupte ale ceferiştilor şi petroliştilor din ianuarie—februarie 1933, lupta pentru un regim mai omenesc a crescut în amploare şi organizare. Ea s-a împletit tot mai strîns cu lupta maselor largi din Romînia împotriva asupririi şi exploatării, pentru libertate şi o viaţă mai bună, împotriva fascismului şi a pregătirii războiului antisovietic.

Cărţile şi materialele ilegale ale partidului pătrundeau cu greu la închisoare, dar pătrundeau şi erau bine păzite de ochii zbirilor, astfel că la Doftana au putut fi studiate — pe baza unor referate elaborate de cei mai pregătiţi tovarăşi — mai multe lucrări de bază ale marxism-leninismului, documentele şi hotărîrile Partidului Comunist din Romînia. Deţinuţii politici studiau, de asemenea, discipline de cultură generală, citeau cărţi de literatură beletristică.

În anii îndelungaţi de închisoare şi lagăr tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej a condus munca de educare şi călire a cadrelor partidului. Sub conducerea sa, în anii detenţiunii la Doftana, munca de educare marxist-leninistă a cadrelor de partid aflate acolo a căpătat o intensitate deosebită. Transformarea colectivului într-un monolit revoluţionar şi asigurarea legăturii strînse între lupta comuniştilor din închisoare şi acţiunile generale conduse de P.C.R. au constituit preocuparea centrală a celulei de partid de la Doftana. Aceasta s-a întărit mai mult din punct de vedere organizatoric şi politic în urma conferinţei sale din februarie—martie 1938, a mobilizat în jurul ei pe toţi deţinuţii politici antifascişti în lupta pentru un regim mai omenesc de detenţiune. După ani şi ani de lupte grele, după multe jertfe de sînge, prin dîrzenia şi abnegaţia luptătorilor revoluţionari, în 1938 deţinuţii politici comunişti şi antifascişti au obţinut un regim mai omenesc, cu mai puţine restricţii şi şicane, dreptul să lucreze în ateliere împreună.

Vrînd să-i expună pericolului morţii pe luptătorii revoluţionari deţinuţi acolo, autorităţile burghezo-moşiereşti i-au menţinut la Doftana, deşi temniţa, şubrezită, era expusă prăbuşirii. În noaptea de 9 spre 10 noiembrie 1940, în urma unui cutremur, zidurile grele de piatră ale Doftanei s-au prăbuşit. Sub zidurile Doftanei au pierit atunci 14 luptători comunişti şi antifascişti printre care Ilie Pintilie, membru al Comitetului Central al Partidului Comunist din Romînia.

Oamenii muncii din ţara noastră cinstesc memoria eroilor căzuţi la Doftana, memoria tuturor luptătorilor care şi-au dat viaţa pentru libertatea şi fericirea poporului muncitor.

Idealurile scumpe care i-au însuflețit pe luptătorii revoluţio-

nari au devenit, prin lupta poporului muncitor condus de partid, realitate materială în viaţa celor ce muncesc. A fost lichidată sîngeroasa domnie a claselor exploatatoare, menţinută cu ajutorul unor asemenea închisori ca Doftana, s-a instaurat puterea populară. Cuceririle revoluţionare ale oamenilor muncii sînt încununate în mod strălucit de măreaţa victorie, care a fost consfinţită de Congresul al III-lea al P.M.R.: în Republica Populară Romînă a fost creată baza economică a socialismului.

Masele largi urmează cu nemărginită încredere şi dragoste partidul clasei muncitoare, convinse, pe baza propriei lor experienţe de viaţă, că acesta este propriul lor partid, devotat fără margini poporului.

Sub steagul partidului, poporul nostru îşi consacră toate forţele luptei pentru victoria deplină a socialismului în patria sa, pentru triumful păcii în lume.

Viaţă nouă

O pădure de catarge sondele resfiră-n zare.
Pe sub poduri arcuite Prahova de-argint dispare.

În făget aşterne toamna frunze roşii de aramă
Şi, prelung şi viu, sirena depărtările le cheamă.

Au murit de mult şi toaca, şi bătaia, şi sudalma.
În ogoarele-nfrăţite chiote se-aud de-avalma.

Flutură stindarde roşii astăzi la Gospodărie.
Rodul muncii se împarte; sărbătoarea te îmbie.

Sacii-s grei, carele pline. Rîd cu toţi: e voie bună.
Au muncit pe vară-alături, la petrecere-mpreună.

Se încinge hora straşnic, apoi masă, ca la nuntă.
Despre viaţa lor cea nouă, şi bătrîni şi tineri cîntă.

Prof. Natalia Boncu
Şcoala medie nr. 1 Ploeşti

Grijă pentru conţinutul învăţămîntului

Alegeri de partid în şcoli

Prilej de analiză amplă a strădaniilor depuse în cursul unui an pentru continua îmbunătăţire a muncii şcolare, adunările de dare de seamă şi alegeri ale organizaţiilor de partid din şcoli se desfăşoară sub semnul luptei neobosite pe care o duc comuniştii, în fruntea cadrelor didactice, pentru îndeplinirea sarcinilor trasate şcolii şi lucrătorilor ei de către Congresul al III-lea al P.M.R. Dările de seamă, precum şi discuţiile purtate pe marginea lor pun accentul îndeosebi pe conţinutul procesului de învăţămînt, insistînd asupra felului cum se asigură puritatea lui ideologică, asupra realizării legăturii dintre şcoală şi viaţă, asupra educării copiilor în spirit comunist. Pe de altă parte, adunările analizează munca desfăşurată pentru ridicarea nivelului ideologic şi politic al învăţătorilor şi profesorilor — element esenţial în asigurarea conţinutului ştiinţific, marxist-leninist, al învăţămîntului.

Comuniştii de la şcoala medie „Ştefan cel Mare" din Suceava, bunăoară, au dezbătut în adunarea generală pentru darea de seamă şi alegeri modul cum s-a ocupat organizaţia lor de îmbunătăţirea procesului instructiv-educativ, cum a îndrumat conducerea şcolii, cum a îndrumat munca organizaţiilor U.T.M., de pionieri şi sindicală în realizarea unui învăţămînt de calitate. Adunarea a relevat îmbunătăţirea simţitoare a conţinutului lecţiilor şi muncii de educaţie care a avut loc în urma analizelor făcute de organizaţia de bază. Analiza în adunarea de partid a muncii diriginţilor comunişti de la cursurile de zi şi serale de la această şcoală, făcută pe baza unor referate de felul celui intitulat „Cum am contribuit ca diriginte la îmbunătăţirea situaţiei la învăţătură", a scos la iveală necesitatea ca diriginţii să ţină o legătură mai strînsă şi mai eficientă cu părinţii în special în vederea evitării supraîncărcării copiilor. Comuniştii au propus totodată ca pentru buna pregătire a elevilor-muncitori de la secţia serală să se ceară sprijinul inginerilor şi tehnicienilor din întreprinderi, mai ales în ajutorarea acestora în afara şcolii la matematică şi fizică. De asemenea, ei au arătat necesitatea unor relaţii strînse cu organizaţiile de partid, U.T.M. şi sindicale din întreprinderi, cărora să li se ceară sprijinul în asigurarea frecvenţei la ore, în pregătirea fiecărui elev. La îndemnul comuniştilor, direcţia şcolii a studiat, cu ajutorul unui colectiv de cadre didactice, nivelul la care sînt predate lecţiile, cauzele care fac ca unii elevi să mai aibă note slabe, iar în consiliul pedagogic s-a analizat situaţia la învăţătură. În aceste dezbateri membrii de partid au fost primii care au combătut cu vehemenţă lipsurile şi au venit cu propuneri pentru îndreptarea lucrurilor.

Pentru a spori preocuparea tuturor cadrelor didactice faţă de conţinutul procesului de învăţămînt, organizaţia de partid de la şcoala medie „Ştefan cel Mare" a analizat — aşa cum s-a relevat la adunarea de alegeri — activitatea grupei sindicale. În urma acestei analize s-a luat măsura de a spori numărul interasistenţelor la matematică şi fizică — obiecte la care situaţia la învăţătură era mai slabă — au fost activizate comisiile metodice de la aceste discipline, s-au programat o serie de lecţii deschise ţinute de cele mai bune cadre din şcoală. Această analiză a orientat organizaţia sindicală să ţină con-

sfătuiri de producţie pe teme privind munca diriginţilor, educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist şi legarea învăţămîntului de practică.

Trebuie arătat că, pentru a sprijini munca de instruire şi educaţie, organizaţia de partid se interesează îndeaproape şi de activitatea utemiştilor. Analiza periodică a acestei activităţi a intrat în practica organizaţiei de partid. Sub îndrumarea ei birourile U.T.M. pe clase obişnuiesc să ţină la sfîrşitul cursurilor şedinţe-fulger în care se ia atitudine faţă de elevii care au venit nepregătiţi sau care au dat dovadă de indisciplină. În acelaşi scop se folosesc gazetele de perete, staţia de radioamplificare. Pentru sprijinirea celor rămaşi în urmă s-au organizat grupe de într-ajutorare la învăţătură, iar pentru stimularea celor merituoşi sînt folosite intens panourile fruntaşilor. Toate acestea au un efect deosebit în rîndurile elevilor.

În felul acesta organizaţia de partid a dat un mare ajutor în ridicarea nivelului ştiinţific al instrucţiei şi educaţiei, în asigurarea purităţii ideologice a învăţămîntului, în obţinerea unor rezultate bune la învăţătură afirmîndu-şi cu tărie rolul de conducător politic.

Adunarea pentru dare de seamă şi alegeri ce a avut loc nu de mult la Şcoala medie „Nicolae Bălcescu" din Capitală a apreciat ca bună metoda folosită de organizaţia de partid de a supune discuţiei adunării deschise de partid — în scopul îmbunătăţirii conţinutului învăţămîntului — rezultatele muncii la secţia serală şi activitatea desfăşurată pentru buna pregătire a fiilor de muncitori. Majoritatea cadrelor didactice invitate la adunare au făcut o analiză temeinică a realizărilor obţinute şi a lipsurilor în acest domeniu, au dat o serie de sugestii, au făcut propuneri preţioase pentru înlăturarea deficienţelor. O atenţie deosebită a dat această organizaţie luptei împotriva mediocrităţii. Problema a fost dezbătută într-o adunare deschisă de partid, iar hotărîrea adunării de alegeri a subliniat ca sarcină principală pentru toţi comuniştii îmbunătăţirea situaţiei la învăţătură şi combaterea mediocrităţii.

În mai toate adunările de dări de seamă şi alegeri ţinute în şcoli problema ridicării nivelului ideologic şi politic al celor chemaţi să pregătească tînăra generaţie a reţinut intens atenţia ca o condiţie de bază pentru o activitate pedagogică de calitate. În cursul dezbaterilor comuniştii au subliniat faptul că însuşirea concepţiei materialist-dialectice despre lume şi viaţă, cunoaşterea învăţăturii marxist-leniniste constituie o necesitate imperioasă pentru oricare cadru didactic. Ei au arătat că învăţătorii şi profesorii — conştienţi de faptul că fără cunoaşterea ştiinţei marxist-leniniste nu sînt posibile îmbunătăţirea conţinutului muncii lor, asigurarea unui înalt nivel ştiinţific al activităţii didactice şi pedagogice — manifestă un viu interes pentru cursurile de învăţămînt ideologic. Organizaţiile de partid au căutat să-i sprijine în munca lor de pregătire, recrutînd propagandişti buni, asigurînd bibliografia necesară, îndrumîndu-i în conspectarea şi studierea materialului indicat etc. Merită relevată metoda folosită de organizaţia de partid de la Şcoala medie nr. 16 din Capitală, care, cu ajutorul unui colectiv de membri şi candidaţi de partid, a urmărit un timp mai îndelungat diferitele aspecte ale muncii desfăşurate de învăţători şi profesori pentru ridicarea nivelului lor ideologic şi politic, felul cum folosesc cunoştinţele acumulate la învăţămîntul ideologic în activitatea la catedră. Constatările făcute au fost prezentate în faţa adunării de partid din şcoală, care a purtat discuţii rodnice pe marginea lor şi a hotărît măsuri în vederea mai bunei pregătiri ideologice şi politice a cadrelor didactice.

În general, adunările de alegeri din şcoli subliniază ajutorul mare pe care-l primesc învăţătorii şi profesorii prin cercurile de învăţămînt ideologic create pentru ei, faptul că nivelul muncii fiecărui cursant a crescut mereu datorită studierii sistematice a problemelor ideologice şi politice.

Prin întreg conţinutul lor, adunările generale pentru dări de seamă şi alegeri din şcoli mobilizează pe comunişti şi prin ei pe toţi învăţătorii şi profesorii să lupte cu şi mai multă hotărîre pentru îndeplinirea, la înălţimea cerinţelor, a sarcinilor izvorîte pentru şcoală din documentele de partid şi de stat.

P. Barbu

Şcoala şi producţia

Aplicaţii la studiul maşinilor

În oraşele mai mici, în care există doar unele întreprinderi de interes local, cum este, de pildă, oraşul nostru — Orşova — predarea studiului maşinilor şi mai ales aplicaţiile la acest studiu ridică serioase probleme în legătură cu găsirea unor forme adecvate de desfăşurare a practicii. Bunăoară, practica elevilor din clasa a XI-a a şcolii noastre nu a putut fi organizată, pentru întregul an şcolar, nici la atelierele navale, nici la întreprinderea minieră, nici la uzina electrică sau la fabrica textilă „Cazanele", întrucît nici una din unităţile acestea nu dispune de condiţiile necesare pentru efectuarea unor lucrări electromecanice complete, ci doar pentru lucrări de întreţinere şi reparaţii curente.

Studiind posibilităţile de practică, ne-am dat seama că cel mai avantajos pentru noi este să organizăm munca practică a elevilor în strînsă legătură cu activitatea uzinei electrice din localitate. Deşi nici în acest fel nu am reuşit să le asigurăm elevilor locuri fixe de lucru, totuşi putem desfăşura în aşa fel practica încît ei să-şi însuşească cunoştinţele şi deprinderile cerute de programă. Bunăoară, în legătură cu tema „Instalarea circuitelor electrice" elevii au învăţat să efectueze legăturile uzuale folosite de electricieni la instalarea circuitelor din instalaţiile interioare şi a circuitelor din reţelele electrice — legătura prin răsucirea capetelor alăturate îndoite în dreptunghi, prin răsucirea capetelor alăturate în prelungire, ochi pentru legătura cu şurub la conductori masivi, legătură cu manşon, legătură prin elamă şi şuruburi, prin clamă nituită, prin matisare, prin răsucirea separată a capetelor. Cu acest prilej elevii şi-au format numeroase deprinderi pe care trebuie să le stăpînească un electrician — tăierea sîrmei cu cleştele, încovoierea, răsucirea, înfăşurarea, desizolarea etc.

În scopul dezvoltării deprinderilor practice ale elevilor în legătură cu instalarea circuitelor electrice am deplasat pe rînd grupele la o clădire în care era în curs executarea instalaţiei electrice interioare. Sub îndrumarea electricianului care conducea lucrarea, elevii au avut prilejul să-şi lărgească cunoştinţele despre instalaţiile electrice interioare şi să-şi dezvolte deprinderile practice corespunzătoare.

Pe baza experienţei dobîndite astfel socotesc că, stăruind în mod deosebit asupra legăturilor de conductori, le putem forma elevilor multe deprinderi practice de lucru la instalaţii, aparate şi maşini electrice, mai ales în condiţiile în care nu dispunem de posibilitatea de a efectua practica în mari întreprinderi de specialitate. Într-adevăr, lucrînd la circuite elevii au devenit stăpîni pe mînuirea sculelor obişnuite ale electricienilor şi şi-au ascuţit spiritul de observaţie cerut la lucrările electrice. Mi-am dat seama cu satisfacţie că, pe măsură ce elevii instalau mai multe circuite, ei reduceau durata proceselor tehnologice şi îmbunătăţeau calitatea lucrărilor efectuate.

În predarea temei „Construirea şi repararea de bobine cu miez şi fără miez" am expus aproape 20 de cazuri în care se folosesc în practică bobinele, le-am făcut cunoscute elevilor materialele din care se construiesc acestea şi le am schiţat procesele tehnologice respective. Pentru aplicaţiile practice la această temă am asigurat din timp, pentru fiecare din echipele de elevi, cîte o lucrare cît mai interesantă. Bunăoară, o echipă a avut de lucrat la o bobină de inducţie pentru automobil, alta la un sistem cu două bobine de tensiune şi o bobină de curent pentru contor electric, altele la un sistem pentru contor electric cu două bobine de curent şi una de tensiune, la un transformator de radio, la o bobină de excitaţie de la indusul unui dinam de automobil şi la o bobină de radio amator fără miez, pe cilindru de carton. Lucrări de acest gen se pot găsi uşor la numeroase întreprinderi, la uzinele electrice care casează contoare electrice de tip vechi etc.

Fiecare elev, indiferent de echipa din care făcea parte, a primit sarcina de a alcătui o fişă cuprinzînd fazele principale ale procesului tehnologic de lucru. Aceasta cuprindea următoarele elemente:

1) materialul de lucru — forma, dimensiunile principale, părţile componente, întrebuinţarea;

2) fazele de lucru — examinarea îmbinărilor, demontarea, desfăşurarea bobinei cel puţin pînă la 100 spire, rebobinarea, aşezarea la loc a bobinei, reconstituirea lucrării în forma iniţială.

Pentru ca progresul în pregătirea practică a elevilor să fie unitar, toate echipele au efectuat prin rotaţie aceleaşi lucrări, astfel încît fiecare elev să le cunoască îndeaproape şi să-şi dezvolte cunoştinţele şi deprinderile corespunzătoare.

În acelaşi fel am procedat la tema „Transformatori", unde am achiziţionat pentru instructajul practic un transformator de sonerie cu bobinele I şi II montate separat pe miez, un transformator de sonerie cu bobina II construită peste bobina I, un electromotor mic pentru claxon de automobil şi un voltampermetru electromagnetic.

Toate aceste activităţi practice i-au pregătit pe elevi pentru o lucrare mai complexă: construirea integrală a unor bobine şi electromagneţi pentru electromotoare. Primul din cele două tipuri de electromotoare alese în acest scop are inductorul în forma literei omega şi constă din 6 părţi principale, compuse dintr-un total de 15 piese; cel de al doilea model, cu inductorul în formă de dreptunghi căruia îi lipseşte în parte una din laturile mari, constă din 5 părţi principale, compuse dintr-un total de 12 piese.

Construirea electromotoarelor constituie o adevărată sinteză a deprinderilor practice cîştigate de elevi în anii precedenţi şi a celor prevăzute în programa clasei a XI-a, aici intervenind, pe lîngă operaţiile de electrotehnică propriu-zisă, trasajul, tăierea, pilirea, găurirea, îndoirea, nituirea, asamblarea etc.

Le-am explicat elevilor construcţia electromotoarelor alese, schiţîndu-le pe acestea în ansamblu, ca şi în părţile lor componente, cu dimensiunile necesare. Am lămurit apoi rostul fiecărei piese, arătînd totodată materialele pregătite pentru cele două modele de electromotoare — fişii de tablă de fier pentru statoare, motoare şi lagăre, fişii de tablă de alamă subţire pentru părţile colectoare, plăci de cupru şi cuie pentru colectoare, sîrmă de bobinaj de 0,2 — 0,5 mm. diametru pentru bobine etc. După aceasta elevii au pornit la lucru. A fost o mare bucurie pentru toată clasa terminarea primului electromotor, care s-a dovedit bine executat, funcţionînd la tensiunea unei baterii de 4,5 V.

Se pune, firesc, întrebarea: oare aplicaţiile practice efectuate la obiecte cu volum redus, inclusiv electromotoarele, pot fi la înălţimea cerinţelor unei pregătiri temeinice pentru activitatea practică în marile unităţi industriale?

Fără îndoială că activitatea practică în marile unităţi industriale — activitate care se poate desfăşura cu succes în oraşele mai mari ale ţării — oferă condiţii mai favorabile pentru formarea orizontului tehnic al elevilor. Totuşi, socotesc că şi în condiţiile în care lucrăm noi, dacă îi înarmăm pe elevi cu deprinderi bazate pe însuşirea unor cunoştinţe ştiinţifice şi tehnice înaintate, le putem asigura o dezvoltare multilaterală în sectorul industrial respectiv şi în sectoarele apropiate. Într-adevăr, construirea unei bobine sau a unui electromagnet, indiferent de mărime, cere anumite deprinderi comune care privesc operaţiile de bază. Diferit este doar gradul de tehnicitate al utilajelor şi nivelul procesului tehnologic.

Ţinînd seama de particularităţile locurilor de muncă de care dispunem în fiecare localitate, este necesar să urmărim ca elevii să desfăşoare o activitate cu randament maxim, pentru a obţine un nivel cît mai înalt al cunoştinţelor, priceperilor şi deprinderilor lor, pentru ca ei să ajungă la o productivitate din ce în ce mai sporită a muncii, la o calitate tot mai bună a producţiei.

Pe aceste considerente m-am bazat în alegerea lucrărilor practice pentru studiul maşinilor la clasa a XI-a. În acest fel îi pot conduce pe elevi către executarea unor lucrări complexe, constînd dintr-un număr mare de piese diferite, care cer prelucrări variate şi o atenţie deosebită în privinţa calităţii lucrului şi care, în acelaşi timp, le stimulează gîndirea tehnică.

Ing. Nicolae Damşescu
profesor la Şcoala medie „Ştefan Plavăţ"-Orşova

Concentrare — *Foto: S. MENDREA*

Lucrînd alături de fruntaşii uzinei

Şcoala medie din Cugir se numără printre şcolile care au organizat practica în producţie pentru elevii claselor IX—XI. Cu sprijinul conducerii Uzinelor metalurgice din localitate, elevi au fost repartizaţi în secţiile cele mai modern utilate, în meseriile de strungar, frezor, rectificator şi lăcătuş.

Practica se desfăşoară sub directa îndrumare a comisiei de specialitate, formată din profesori ca şi din ingineri şi tehnicieni din uzină. Fiecare elev este îndrumat de un muncitor fruntaş, pentru a-şi însuşi tehnica conducerii maşinilor. Mulţi dintre elevii şcolii lucrează de pe acum pe maşini la strunjitul longitudinal, trensversal, interior conic, la găurirea şi alezarea pieselor. Lucrînd în producţie, elevii aplică cunoştinţele dobîndite la lecţii despre metale şi proprietăţile lor. De exemplu, în munca lor de pînă acum ei au aplicat aceste cunoştinţe la alegerea regimului optim de prelucrare pe maşini-unelte — viteza de aşchiere, avansul, adîncimea şpanului şi turaţia maşinii. Cînd duritatea materialului prelucrat a fost mai redusă — de pildă la piesele din aluminiu, alamă etc. — elevii au utilizat o viteză de aşchiere mare, iar atunci cînd au avut de prelucrat o piesă din metal mai dur — din fontă sau oţel — s-au deprins să lucreze cu o viteză mai mică.

Munca în producţie i-a înarmat pe elevi cu numeroase cunoştinţe şi deprinderi. De exemplu, au învăţat că, pentru a evita dilatarea corpurilor în cazul prelucrării la strung, la freză, la maşina de rectificat, trebuie să aleagă lichidul de răcire sau de ungere în funcţie de materialul din care este confecţionată piesa. De asemenea, au dobîndit priceperea de a întocmi schiţa unei piese sau unei operaţii de prelucrare. În caietele de practică fiecare elev îşi trece schiţa operaţiei pe care a efectuat-o şi a întregului proces tehnologic, cu sculele, dispozitivele şi instrumentele de măsurat utilizate.

Sub îndrumarea organizaţiei de partid şi cu sprijinul Uzinelor metalurgice din Cugir, colectivul şcolii noastre va urmări continuu îmbunătăţirea activităţii în producţie a elevilor.

Victor Cocean
directorul Şcolii medii din Cugir

Care să fie ziua de practică?

În acest an a sporit mult numărul şcolilor medii de cultură generală cu instruire în producţie, ai căror elevi lucrează o zi pe săptămînă în întreprinderi.

Printre numeroasele probleme pe care le ridică organizarea instruirii practice în producţie se află şi cea a zilei în care să se efectueze. Întrucît în alegerea acestei zile nu a existat un criteriu unic, ea diferă de la o şcoală la alta. În unele şcoli ziua de instruire în producţie a fost fixată la începutul sau chiar la mijlocul săptămînii, în altele spre sfîrşitul săptămînii. Dat fiind însă că activitatea practică a elevilor se încadrează în ansamblul activităţii instructiv-educative şi că are însemnate consecinţe asupra lor, se pune în mod firesc întrebarea dacă trebuie să existe un anumit criteriu în alegerea zilei în care să se desfăşoare.

Răspunsul este clar: ziua de instruire în producţie nu trebuie aleasă la întîmplare, deoarece perioada în care se desfăşoară are o însemnată influenţă asupra capacităţii de muncă a şcolarilor.

În ziua de activitate în producţie accentul cade pe munca fizică, în cadrul căreia sarcinile ce le îndeplineşte organismul privesc mai mult primul sistem de semnalizare, în timp ce cel de al doilea sistem de semnalizare este mai puţin solicitat decît în zilele obişnuite de şcoală. Se realizează astfel în timpul acestei zile o formă de odihnă pentru cel de-al doilea sistem de semnalizare, o odihnă activă, care contribuie nu numai la prevenirea oboselii, ci chiar la o îmbunătăţire a capacităţii de muncă a şcolarilor.

Iată deci un element care nu poate fi neglijat atunci cînd se pune problema alegerii zilei de practică în producţie, întrucît nu oricare zi a săptămînii prezintă importanţă din acest punct de vedere. Este cunoscut faptul că în primele trei zile din săptămînă curba capacităţii de efort intelectual a elevilor este în continuă creştere, ajungînd la punctul maxim în ziua de miercuri, după care începe să scadă. Or, unele şcoli au programat ziua de practică în producţie marţea sau chiar miercurea, în loc să lase aceste zile, în care elevii pot da randamentul cel mai mare, pentru activitate în clasă, pentru studiul teoretic. Chiar ziua de luni, în care capacitatea de muncă intelectuală nu e maximă, elevii fiind în perioada de acomodare după ziua de repaus, nu este indicată pentru desfăşurarea practicii, deoarece aceasta ar lungi perioada de acomodare.

Cel mai indicat este deci ca practica în producţie să fie programată într-una din acele zile în care curba capacităţii de efort intelectual al elevilor începe să scadă. Zilele potrivite pentru aceasta sînt zilele de joi şi vineri. Realizîndu-se în acest fel o odihnă activă prin alternarea muncii intelectuale din clasă cu practica, linia capacităţii de efort se menţine la un nivel mai ridicat şi cunoaşte chiar o oarecare revenire, elevii devenind astfel capabili să dea un randament mai mare la învăţătură şi în ultima parte a săptămînii.

În ceea ce priveşte programarea zilei de sîmbătă pentru munca în producţie, aceasta este de asemenea neindicată pentru că nu mai are efecte asupra capacităţii de muncă a şcolarilor, ei intrînd imediat în ziua de repaus.

De aceea este necesar ca şcolile medii cu instruire în producţie să programeze ziua de practică, pe cît posibil, în a doua parte a săptămînii, în zilele de joi sau vineri, în funcţie de condiţiile existente, venind astfel în sprijinul creşterii randamentului la învăţătură al elevilor.

Activitatea practică a elevilor în producţie pune o serie de alte probleme care pot constitui obiect de cercetare pedagogică, cercetare pedagogică la care cadrele didactice pot aduce o contribuţie preţioasă prin observaţiile şi experienţa ce o acumulează zi de zi.

C. Mincă

Recreație

Pentru o bună pregătire a elevilor

În acest an școlar predau la clasa a III-a. În general, se poate spune că am o clasă bună. Simt o mare mulțumire atunci cînd constat că elevii mei își însușesc în întregime materia predată și dau răspunsuri corecte cu prilejul verificării cunoștințelor.

Totuși, clasa nu este absolut omogenă. Am, pe lîngă mulți elevi buni, și cîțiva cu rezultate mediocre la învățătură. Considerînd că elevii cu rezultate mediocre trag înapoi nivelul general al clasei, acord o deosebită atenție ridicării lor la nivelul elevilor buni, luptei împotriva mediocrității. De un mare ajutor în această privință îmi sînt documentele Congresului al III-lea al Uniunii Tineretului Muncitor, ca și ale ultimelor plenare ale C.C. al U.T.M., unde s-a pus în mod deosebit problema luptei împotriva mediocrității.

Pentru a ști precis în ce anume direcții să-mi concentrez eforturile, încă de la începutul anului școlar am efectuat un control temeinic asupra nivelului de cunoștințe al elevilor mei și asupra felului cum învață aceștia. Am căutat totodată să cunosc bine pe fiecare elev în parte, starea sănătății și condițiile familiare. Pe măsură ce am ajuns să-i cunosc mai bine pe elevi am început să mă ocup în mod deosebit de cei care veneau cu lecțiile învățate superficial sau care nu le pregăteau de loc, căutînd să descopăr cauzele care duc la această situație.

Pe baza observațiilor și constatărilor făcute mi-am dat seama că principalele cauze care generează mediocritatea se găsesc în însăși munca învățătorului. Am observat, de pildă, că atunci cînd predam o lecție nu îndeajuns de pregătită, sau cînd mă rezumam la o expunere prea teoretică a cunoștințelor, fără să vin cu exemple concrete și să folosesc în măsură suficientă materialul didactic, unii elevi, în special cei care acordau mai puțină atenție studiului acasă, dădeau răspunsuri superficiale, incomplete, menținîndu-se astfel pe o linie de mijloc sau la limită în pregătirea lor. Desigur, la aceasta pot să contribuie și alte cauze ca: lipsa de răbdare și tact pedagogic, insuficienta pregătire metodică etc.

Cunoscînd principalele lipsuri în pregătire ale fiecărui elev, ca și cauzele care le generează, mi-a fost ușor să găsesc mijloacele cele mai potrivite pentru prevenirea și combaterea mediocrității și a rămînerii în urmă la învățătură a unora dintre elevii mei.

În primul rînd mă străduiesc să explic cît mai limpede lecțiile, pentru ca toți elevii să înțeleagă bine cele predate și să-și însușească chiar din clasă cunoștințele principale. Pentru aceasta, întotdeauna îmi pregătesc cu grijă lecțiile pentru a doua zi, știu din ajun ce anume și cum voi explica elevilor, ce metode voi folosi și îmi pregătesc materialul didactic necesar. Pentru lecțiile care mi se par mai dificile îmi întocmesc chiar planuri amănunțite. De exemplu, avînd de predat lecția de geografie „planul cartierului", care mi s-a părut mai dificilă, am vizitat întîi eu întregul cartier, apoi am făcut o excursie cu elevii, oprindu-ne pe fiecare stradă și precizînd orientarea ei față de punctele cardinale. În clasă am prezentat apoi o planșă cu schița cartierului, am discutat cele văzute cu prilejul vizitei și le-am arătat elevilor cum sînt însemnate pe schiță, ceea ce a făcut ca toți să înțeleagă lecția cu mai multă ușurință.

La fel am procedat și cu prilejul lecțiilor de științele naturii despre cereale. Am adunat dinainte toate plantele despre care era vorba în lecțiile respective și le-am prezentat elevilor o dată cu planșele corespunzătoare.

În clasă îi antrenez în muncă, pe cît posibil, pe toți elevii, formulînd cerințe categorice față de ei, și în special față de cei mediocri sau slabi, în scopul ridicării lor la nivelul celor buni. Știind că timiditatea unor copii îi duce adeseori pe linia mediocrității, nu scap din vedere să mă apropii mai mult de aceștia, să-i antrenez în muncă în primul rînd pe ei. În clasă, de asemenea, insist asupra fixării și recapitulării cunoștințelor predate.

O mare importanță în dezvoltarea interesului elevilor pentru învățătură și pentru educarea lor în spiritul disciplinei conștiente are controlul sistematic al îndeplinirii de către toți elevii a îndatoririlor zilnice. Pentru aceasta organizez cu regularitate ascultarea elevilor și controlez efectuarea temelor date pentru acasă, bineînțeles după ce am ales cu grijă aceste teme, le-am dozat în funcție de posibilitățile copiilor și le-am însoțit de explicațiile necesare. Așa, de pildă, în ultimele minute ale lecțiilor de aritmetică rezolv cu elevii cîte un exercițiu sau o problemă asemănătoare cu cele date pentru acasă.

Săptămînal iau acasă caietele elevilor și le verific cu atenție, notînd toate greșelile cu privire la conținut, ortografie și formă. Greșelile sînt apoi discutate în clasă. În felul acesta o bună parte din elevi au reușit să-și îndrepte scrisul și să nu mai facă greșeli.

Cînd anumiți elevi rămîn în urmă sau întîmpină greutăți, organizez pentru ei lecții suplimentare sau ore de meditație, astfel ca să fie în permanență în pas cu nivelul general al clasei. Am observat, de exemplu, că unii elevi nu cunoșteau îndeajuns regulile ortografice, avînd oarecare goluri în cunoștințele dobîndite anterior. Cu aceștia am organizat cîteva ore de meditație, în care am recapitulat materia insuficient cunoscută și am făcut exerciții de scriere după dictare, discutînd apoi cu fiecare greșelile săvîrșite. Ca urmare, numărul greșelilor de ortografie s-a redus simțitor.

Preocupările pentru combaterea mediocrității nu se opresc însă numai la munca mea proprie și numai la pregătirea lecțiilor, ci caut să cunosc și să înlătur, pe cît posibil, și celelalte cauze care o generează și care nu țin direct de munca învățătorului, cum ar fi: frecvența slabă a unor elevi, cazuri de boală, nesupravegherea în familie etc. Dintre acestea acord cea mai mare atenție problemei frecvenței, urmărind ca elevii să nu piardă niciuna din lecțiile predate. Atunci cînd se întîmplă să lipsească un elev nu trec cu vederea peste acest lucru, cercetez imediat cauzele și, dacă este nevoie, după terminarea lecțiilor merg la domiciliul acestuia, sau chem la școală pe unul din părinți și discut motivul pentru care a absentat copilul.

Pregătirea permanentă și temeinică a lecțiilor este o chestiune de disciplină, o datorie a fiecărui elev. De aceea, pretinzînd elevilor să respecte îndatoririle pe care le impune școala, încurajez în același timp pe cei care se străduiesc să fie sîrguincioși, conștiincioși și perseverenți. Am în clasă doi elevi care la început îmi dădeau foarte mult de lucru: în ore erau neatenți, iar la lecțiile de caligrafie și desen se plictiseau repede, lăsînd lucrările neterminate. Am început atunci să mă ocup mai îndeaproape de aceștia, am stat de vorbă cu ei, le-am arătat o serie de lucrări bune din clasă și am căutat să-i ajut mai mult. În momentul în care au început să facă progrese, îi dădeam exemplu în fața clasei, ceea ce i-a stimulat, i-a făcut să devină mai disciplinați, mai ordonați.

Un rol important în ridicarea nivelului la învățătură al elevilor îl are și familia. De aceea țin o strînsă legătură cu părinții copiilor cu rezultate mediocre. În ședințele și în convorbirile cu ei insist în mod deosebit asupra organizării regimului zilnic al elevilor, asupra controlului pregătirii lecțiilor și a întăririi simțului de răspundere al copiilor prin respectarea regimului stabilit și prin îndeplinirea la timp a anumitor însărcinări în gospodărie.

Lupta împotriva mediocrității, pentru un nivel ridicat de pregătire al elevilor, pune numeroase alte probleme pe care învățătorul trebuie să le rezolve și oferă mijloace și procedee variate. N-am vorbit aici de sprijinul important pe care-l poate acorda în această privință organizația de pionieri, deoarece elevii mei se pregătesc abia acum să devină pionieri. Ei știu însă că, pentru a merita această cinste, trebuie să fie fruntași la învățătură și aceasta îi stimulează să obțină rezultate mai bune.

Cel mai mult însă îi putem ajuta noi, învățătorii lor, cărora ne revine marea răspundere de a da patriei tineri temeinic pregătiți, cu larg orizont cultural-științific și dragoste de muncă.

Ludmila Nicu
învățătoare
la Școala de 7 ani nr. 5
București

In clasa I

Clipa fără seamăn cînd copilul de 7 ani, odorul mamei și al tatei sau chiar „spaima" vecinilor, se îndreaptă pentru prima oară în viață spre școală, sfios, îmbrăcat în haine de sărbătoare, pășind regulat cu prețul unei supreme stăpîniri de sine — această clipă este demnă de a fi imortalizată de mîna unui pictor.

M-am gîndit de multe ori dacă noi, învățătorii, cunoaștem îndeajuns profunzimea psihologică a acestei clipe. Și, dacă o cunoaștem, facem oare totul pentru a permanentiza și chiar a intensifica entuziasmul generat de primele impresii?

Prima carte, primul caiet, locul ce i s-a fixat în bancă și încă multe alte lucruri „mărunte" produc o impresie hotărîtoare asupra copilului: îi trezesc interesul pentru școală, îl fac să îndrăgească învățătura, viața în colectiv. Dar acum, după ce au trecut primele săptămîni de școală, se poate ivi pericolul ca lipsa de evenimente a zilelor obișnuite de lucru să producă o lîncezeală sau să-i dezamăgească chiar pe copii. Și astfel, în loc să le deschidem porțile împărăției atît de interesante și emoționante ale învățăturii, îi lăsăm să se împrăștie fiecare în lumea propriilor lui preocupări.

Nu există o rețetă exactă pentru a păstra și intensifica interesul pe care îl arată copiii pentru învățătură în primele zile de școală. Dispunem însă de experiența didactică împletită cu cunoștințele psihologice, care duc la rezultate pozitive dacă se află în mîini bune.

Iată cîteva condiții care asigură asemenea rezultate.

Să-l înțelegem pe copil

Se poate formula și mai precis: să ținem seama de particularitățile de vîrstă și individuale în educație și instruire.

Învățătorul trebuie să știe că, în clasa I, jocul continuă să stea în centrul interesului elevilor, dar că în același timp îi interesează enorm realitățile lumii înconjurătoare, cuceririle tehnicii: mașina, avionul, tractorul, nava cosmică etc. Ei sînt extrem de mobili și au o adevărată pasiune pentru activitate. Le place viața disciplinată, bine organizată, care le asigură dezvoltarea și desfășurarea liberă a personalității. Vor să fie luați în serios, dar nu se simt bine nici într-o atmosferă sumbră, prevestitoare de furtuni. Seriozitatea senină — aceasta le este poate atmosfera cea mai prielnică.

A-i înțelege pe copii înseamnă a ști că I. J. e mai sensibil decît A. L., că R. E. e iute din fire, arțăgos, iar N. T. e încet, placid. Unul e certăreț, altul liniștit, unii se împrietenesc repede, cîțiva sînt gălăgioși, alții sînt mai retrași, singuratici. Nu putem enumera aici tot ce ține de cunoașterea copiilor, psihologia infantilă dă un răspuns precis și amănunțit la această întrebare. În orice caz, învățătorul trebuie să știe multe și trebuie să acționeze just în momentul potrivit, fără să jignească demnitatea copilului, dimpotrivă: să acționeze totdeauna în așa fel încît să sporească încrederea copilului în sine. În acest scop e necesar în primul rînd

Să vedem ceea ce este bun

Formulat științific: să ne bazăm în munca noastră educativă pe părțile pozitive. Printre multele principii educative foarte importante, acest principiu trebuie, cred, subliniat cu roșu, pentru ca nici un învățător să nu-l uite o clipă. Vechiul meu profesor de pedagogie accentua că omul se duce totdeauna cu plăcere acolo unde are succese, unde este iubit și apreciat. „Să faceți din școală un loc unde copiii vin cu plăcere!" — ne cerea el.

Cum putem realiza aceasta? Înainte de toate, străduindu-ne să găsim trăsături pozitive în fiecare copil. Și trebuie să îndreptăm nu numai atenția colectivului, ci și atenția copilului însuși asupra propriilor lui calități, mai ales a acelor copii pe care părinții și opinia publică școlară îi consideră „incorigibili". Nenumărate exemple practice ne dovedesc că, dacă îi ajutăm pe acești copii să aibă succese în fața clasei și în fața lor înșiși, îi putem cîștiga pentru colectiv. Fără întărirea și dezvoltarea trăsăturilor pozitive ale elevilor nu poate fi vorba de o adevărată muncă educativă.

În vremea cînd eram o tînără învățătoare suplinitoare nu puteam înțelege deloc cum se face că elevii care la orele mele erau zburdalnici, dezordonați, de față cu propriul lor învățător se comportau disciplinat, iar la lecțiile lui ochii le străluceau de atenție. De ce? Observînd lucrurile îndeaproape am dezlegat în curînd secretul: învățătorul știa să se bizuie pe ceea ce era bun în fiecare copil. De pildă, știa că certărețul și gălăgiosul Ionel e un bun organizator, că Ilonca, cea care-și schimba mereu lucrurile cu vecinul de bancă, îngrijește cu drag florile, că împrăștiatul Bandi iubește mult poeziile și știe multe versuri pe de rost. El a scos la iveală aceste părți pozitive pe care eu nu le-am văzut, astfel că elevii au putut să-și formeze și alte trăsături pozitive. Le punea mereu în față sarcini care cereau un efort serios, dar pe care ei le îndeplineau cu succes. Trebuie, deci, să-i ajutăm pe elevi să obțină succese mai ales în etapa de început.

Dar, ca să îndrăgească într-adevăr școala, este necesar

Să predăm interesant

Adesea am asistat în clasa I la niște lecții unde, în afară de conversația încărcată de plictiseală și somnolență, nu s-a întîmplat nimic. Oare cum puteau să-și fixeze copiii cunoștințele lor? De ce puteau să lege materia predată? De nimic. A învăța astfel e un chin.

În cartea ei „Munca educativă în clasa I-a", învățătoarea sovietică A. E. Adrianova spune: „...Mă străduiesc să dau zilnic copiilor ceva nou, care să-i atragă spre școală și să le dezvolte dorința de a învăța". Ceva nou, ceva interesant! Să nu credem că e vorba de mare lucru. Cîte un desen nou schițat pe tablă, cîte o zicătoare, un cîntec, un exercițiu de gimnastică, povestirea colorată a unei întîmplări, o poezie, folosirea într-un fel nou o materialului existent etc.

Lecția devine interesantă dacă învățătorul ține mereu seama de marea mobilitate și de dorința de activitate a elevilor. Celor mici n-ar trebui să li se predea decît lecții vii, pline de activitate.

Am ales numai cîteva dintre multiplele sarcini ale învățătorului, pe acelea care contribuie în bună măsură la intensificarea rîvnei și a interesului pentru școală al elevilor din clasa I. Rezolvînd bine, de la început, aceste sarcini, învățătorul își creează premizele unei munci pline de roade.

Emilia Peterfy
Cluj

Informație

Pentru sprijinirea cadrelor didactice care se pregătesc în vederea susținerii examenului de gradul II, la Institutul de perfecționare a cadrelor didactice din București se organizează zilnic, în lunile noiembrie-decembrie a.c., între orele 9—14, consultații în legătură cu diferite teme din programa de materialism dialectic și istoric. Temele consultațiilor și datele cînd vor avea loc sînt următoarele:

10—12 noiembrie — Materialitatea lumii; formele fundamentale de existență a materiei;

17—19 noiembrie — Conexiunea universală. Legea ca legătură necesară și esențială între fenomene;

24—26 noiembrie și 1—3 decembrie — Legile fundamentale ale dialecticii;

8—10 decembrie — Materie și conștiință;

15—17 decembrie — Teoria marxist-leninistă a cunoașterii;

21—24 decembrie — Categoriile dialecticii materialiste;

29—31 decembrie — Producția materială, temelia vieții societății.

În afara temelor de mai sus, cadrele didactice pot să solicite consultații cu privire la orice alte probleme legate de programele pentru gradul definitiv și gradul II.

PUNCTE DE VEDERE

Ședințe comune cu părinți și elevi?

Lărgirea și consolidarea relațiilor dintre școală și familie pentru făurirea unei orientări unice în educarea copiilor preocupă în mod deosebit cadrele didactice. Mulți învățători și profesori au ajuns să-și perfecționeze metodele de muncă cu părinții, să desfășoare o activitate creatoare în acest domeniu. Experiența lor este adeseori interesantă și valoroasă.

În dorința de a folosi o gamă cît mai variată de forme de colaborare cu familia, unele cadre didactice recurg însă uneori la metode care, în loc să servească scopul propus, duc la rezultate negative. Așa sînt și ședințele comune cu părinții și copiii în care se analizează situația la învățătură și comportarea elevilor.

Cum se desfășoară de obicei o asemenea ședință? Învățătorul, dirigintele sau profesorii clasei vorbesc despre succesele și insuccesele elevilor, despre cauzele lor. Părinții își exprimă și ei părerea în aceste probleme, pe baza celor observate în familie. După epuizarea discuțiilor celor mari — profesori și părinți — copiii sînt solicitați să răspundă la unele întrebări. Cuvîntul lor se încheie cu angajamente.

Cei care practică acest procedeu afirmă că este bun, că are un mare efect educativ. Argumentul lor principal: fiind trași la răspundere față de părinți pentru rămînerea în urmă la învățătură, pentru comportarea necorespunzătoare, copiii devin mai silitori, mai atenți față de purtarea lor.

Dacă analizăm însă mai adînc lucrurile, ne putem da lesne seama că metoda este greșită. Prezența copiilor la o atare analiză creează multe incoveniente pentru profesori, părinți și copii.

Din fatul că profesorii îi pun pe unii copii într-o lumină defavorabilă în fața tuturor părinților și a clasei întregi pot decurge consecințe negative: părinții se simt jenați de acest lucru, cu atît mai mult cu cît se produce față de alți copii, dintre care unii — ei lăudați de cadrele didactice — pot deveni îngîmfați. De aceea, nu este de mirare că unii părinți nu mai frecventează ședințele de acest fel, preferă să stea departe de școală, să renunțe la colaborarea cu cadrele didactice.

Există și pericolul ca unii părinți să tragă concluzii eronate din observațiile cadrelor didactice, să creadă că fiii lor sînt persecutați, să învinuiască fără temei școala. Ei sînt tentați să se transforme în avocați ai copiilor, ajungînd astfel la discuții contradictorii. Și toate acestea în prezența celor mici. Trebuie avut în vedere și faptul că se găsesc cîteodată printre părinți unii care nu cunosc limita pînă la care pot interveni în viața școlii. Pe asemenea părinți, ședințele comune în care sînt solicitați să-și spună părerea îi stimulează să se amestece mai mult decît se cuvine în treburile școlii. Ei încep să dea directive, soluții, și nu dintre cele mai potrivite, ceea ce face ca autoritatea școlii să scadă în ochii elevilor și chiar ai părinților. Pe de altă parte, faptul că profesorii fac observații părinților în prezența fiilor lor duce de asemenea la scăderea prestigiului părinților. Consecințele unor astfel de discuții purtate în prezența copiilor sînt evidente: copiii sînt derutați, nu mai știu de cine să asculte — de profesori sau de părinți — își pierd încrederea în cei care-i cresc și-i educă.

Și ce se poate întîmpla în situația cînd profesorii dau indicații pedagogice părinților în prezența copiilor este, de asemenea, ușor de prevăzut. Copilul, neavînd maturitatea necesară pentru a înțelege recomandările făcute părintelui, poate să-l contrazică acasă, susținînd că altfel l-a învățat profesorul să procedeze și, ca atare, să nu ia în seamă cele hotărîte de părinți.

Situația la învățătură și comportarea copiilor sînt influențate în mare măsură de felul cum sînt supravegheați și îndrumați în familie. Aceste aspecte trebuie discutate cu părinții individual, pentru a se lua măsurile cuvenite. Este firesc ca în astfel de discuții cadrele didactice să atragă atenția părinților — fără să-i jignească — că trebuie să se ocupe mai atent de copii, să vină mai des la școală etc. Sînt discuții necesare, dar nepotrivite pentru a fi purtate față de copii, deoarece, după cum se vede, îi pun într-o situație delicată atît pe profesori și pe părinți cît și pe copii.

Iată pentru ce socotesc că ședințele comune cu părinții și elevii nu pot constitui o cale bună pentru îndreptarea copiilor. Ședințele comune cu părinții și copiii pot să-și atingă scopul numai în cazul cînd în cadrul lor li se comunică părinților rezultatele, succesele dobîndite de școală și de elevi la învățătură și în activitatea obștească. Adunările comune cele mai indicate sînt cele festive, la care se prezintă programe artistice, mici expoziții de lucrări ale elevilor etc. Elevii și părinții participă cu deosebită plăcere la astfel de adunări, care au un puternic efect stimulativ.

Prof. Elvira Tănăsescu

Profesoara Maria Inaltu din comuna Dragomirești, regiunea București, își vizitează adesea elevii la domiciliu

Lectoratele și-au reînceput activitatea

Lectoratele pentru părinți, care funcționează în majoritatea orașelor și chiar în unele comune mai mari din regiunea noastră, și-au reluat de curînd activitatea.

Multe din ele — îndeosebi cele din Orașul Stalin, Sighișoara, Mediaș și Sibiu — au desfășurat în anii trecuți o activitate rodnică, au fost mult apreciate de părinți. Succesele dobîndite s-au datorat faptului că, în general, organizatorii lectoratelor au ales teme interesante, că lectorii au fost selecționați dintre cele mai bune cadre didactice cu o experiență didactică îndelungată și cu o largă cultură pedagogică. În stabilirea tematicii s-a ținut sema de propunerile făcute de părinți, așa încît multe din subiectele tratate au rezultat din nevoile arătate de aceștia. De exemplu, la Școala medie nr. 3 din cartierul „Tractorul" părinții au cerut ca în cadrul unei ședințe să se discute despre folosul pentru fete al practicii din ateliere. Ca răspuns, la o ședință următoare li s-a vorbit părinților despre „Pregătirea tinerilor și tinerelor pentru viață, pentru producție".

Numeroși lectori au ținut în fața părinților prelegeri documentate, bazate pe un bogat material concret luat din viața școlilor. Expunerile lor atrăgătoare, bazate pe exemple vii, i-au ajutat pe părinți să înțeleagă mai bine și să aplice în viață indicațiile date de școală. Materialul astfel prezentat a reușit să antreneze un mare număr de părinți la discuții, să facă din ei colaboratori activi ai școlii. În cadrul discuțiilor părinții au solicitat lectorilor și sfaturi în problemele ce-i preocupă: cum să le formeze copiilor trăsături pozitive de caracter, cum să corecteze unele deprinderi rele ale acestora, cum să-i controleze și să-i îndrume în efectuarea lecțiilor etc. Merită menționată inițiativa Școlii de 7 ani nr. 7 din Orașul Stalin, care a invitat la expunerea și discutarea temei „Despre îngrijirea sănătății copilului" 5 medici de diferite specialități, pentru a da sfaturi părinților în această direcție. Acțiunea s-a prelungit ulterior, părinții cerînd mereu alte lămuriri prin scrisori depuse în „cutia pentru părinți" ce se află la școală.

În activitatea lectoratelor pentru părinți au existat însă și defecțiuni. Unele școli s-au interesat doar de îndeplinirea cantitativă a planului de muncă al lectoratelor, neglijînd latura calitativă a expunerilor. Altele au asigurat susținerea acestora exclusiv cu forțe proprii, chiar și atunci cînd în localitate se găseau lectori mai bine pregătiți pentru a prezenta anumite teme. Uneori materialele trimise de S.R.S.C. au fost expuse întocmai, fără a fi completate cu elemente concrete. Au existat și cazuri cînd problemele pedagogice au fost neglijate. La Școala medie „Gh. Lazăr" din Sibiu, spre exemplu, expunerea cu tema „Îndrumarea lecturii particulare a elevilor" a fost precedată de o serbare școlară care a durat mai bine de o oră și jumătate. Programul artistic a făcut ca accentul să se deplaseze pe manifestarea artistică, mulți părinți plecînd acasă după terminarea ei. De altfel, la această școală s-a înregistrat în general o slabă participare a părinților la lectorate, ceea ce se explică și prin modul defectuos de expunere a temelor de către unii lectori. De multe ori prezentarea materialului s-a făcut într-un limbaj abstract. Aceleași teme s-au repetat an de an, fără să se aleagă, din bogăția mare de probleme pedagogice, cele pe care le ridică specificul școlii, ceea ce este mai important, mai actual și mai necesar pentru părinți.

În acest an școlar în regiunea noastră lectoratele pentru părinți au fost organizate pe două cicluri, ținîndu-se seama de diferențierile de vîrstă ale copiilor. Astfel, s-au organizat lectorate destinate părinților ce au copii în clasele I—VII și lectorate pentru cei cu copii în clasele VIII—XI. Pentru primii s-au stabilit teme cum sînt: „Copiii merg la școală. Care este răspunderea noastră față de ei?", „Copiii noștri au devenit pionieri. Cum să-i ajutăm în îndeplinirea noilor lor îndatoriri?", „Orientarea profesională a școlarilor" etc. Pentru lectoratele la care vor participa părinții ai căror copii sînt în clasele VIII-XI s-au ales, printre altele, teme ca „Adolescența", „Cum se formează caracterul", „Educarea sentimentelor de prietenie și dragoste", „Educarea în spiritul concepției științifice despre lume", „Profilul moral al omului de tip nou" etc. Se acordă, de asemenea, mai multă grijă selecționării lectorilor.

Toate acestea constituie o chezășie a faptului că relațiile dintre școală și părinți vor fi mai utile, mai rodnice.

P. Silvestru
lector la I.P.C.D.-Orașul Stalin

Adevăratul vinovat

Tatăl ascultă cu luare aminte vorbele dirigintelui. Deodată se întoarce ca ars:

— Va să zică băiatul meu e capul tuturor răutăților!?

— Cam așa — îi răspunde profesorul calm. Știți, continuă el, ne dă mult de lucru. Își bruschează colegii, tulbură lecțiile, pe culuoare și în clasă nu știe să meargă decît sărind într-un picior, făcînd acrobații...

— Imposibil, tovarășe profesor. Nu poate fi vorba de băiatul meu. Acasă Georgică este foarte cuminte...

În speranța că poate totuși e o eroare la mijloc și recăpătîndu-și calmul, părintele începe să povestească dirigintelui despre cuminția exemplară de acasă a micului Georgică.

— La ședința cu părinții ne-ați spus să organizăm judicios timpul liber al copiilor și — vă aduceți aminte — ne-ați dat și cîteva indicații în legătură cu aceasta. Eu nu m-am mulțumit cu atît. Fiindcă vreau ca fiul meu să devină om serios, cu o bună pregătire, i-am mai adăugat zilnic, față de ce ne-ați indicat, încă cîteva ore de studiu și de lectură literară și de două ori pe săptămînă lecții de vioară. Decît să-și facă de cap în curtea blocului sau pe stradă, cu „echipa de băieți" care de care mai zburdalnici și mai guralivi, mai bine să stea în casă lîngă mine, cu cartea în mînă. Cred că sînteți de acord că așa cîștigă mai mult.

— Și Georgică se împacă bine cu acest regim? — se interesează dirigintele, răscolind cu privirile teancul de caiete așezate pe marginea mesei.

— La început, e drept, nu se prea împăca. Era mereu cu ochii pe geam, plîngea să-l las la joacă, la zbenguială, în timp ce strengărimea blocului îi făcea semne să coboare. Vezi doamne, echipa rămăsese fără portar! Firește, nu am cedat insistențelor lui, l-am dojenit, uneori a trebuit să fiu chiar mai aspru, așa că în curînd s-a împăcat cu programul serios de muncă și studiu pe care i l-am făcut.

— Sînteți sigur că ați procedat bine?

— Cum să nu! Sînt sigur — răspunde tatăl — fiindcă măsura am luat-o numai după o îndelungă chibzuială — așa cum bine ne-ați recomandat dvs. Să-l vedeți astăzi pe Georgică — continuă el înseninîndu-se — cît de cuminte stă toată după-amiaza și citește, învață, lucrează. Întocmai ca o albină.

— Dvs. ați verificat ce citește, cum?

— Bineînțeles. Îl controlăm mereu. Eu, soția mea... Îl ajutăm, îl îndrumăm, îl sfătuim, sîntem mereu alături de el. Cum ar putea să fie în școală un altul, un cu totul alt copil?!

— Și totuși, așa este — îl asigură profesorul schițînd un zîmbet în colțul buzelor.

— În cazul acesta, am impresia că școala e de vină. Poate că dvs., profesorii, sînteți prea indulgenți cu el, îi treceți prea multe cu vederea, în loc să strîngeți cum se cuvine șurubul. În ce mă privește, eu cred că am făcut destul.

— Aș îndrăzni să cred că ați făcut chiar prea mult. Și pentru asta sînteți vinovat.

Tatăl ridică sprîncenele a nedumerire.

— Glumiți, poate!

— Ba, deloc.

Din nou sprîncenele se ridică încrețind a mare mirare fruntea tatălui.

— Bine, bine — dar dacă eu aș fi mai puțin sever cu băiatul meu ce s-ar întîmpla? Doar și așa...

— Nimic tragic. Dimpotrivă. Copilul nu se va mai simți la școală ca o pasăre scăpată din colivie.

— ?!?

— Renunțați la viața severă pe care i-ați creat-o — reia profesorul. Ajutați-l în muncă, dar nu-l supraîncărcați și mai ales dați copilului posibilitatea să se joace. Să se joace cu copiii. La vîrsta lui jocul este o necesitate. Știți dvs., echilibrul, concordanța între viața de acasă și cea de la școală îi va tempera manifestările din cadrul colectivului, iar noi, profesorii, vom putea acționa mai bine.

Tatăl își duce mîna la frunte și, după o scurtă tăcere, intervine:

— Așadar, socotiți că am exagerat în aplicarea măsurilor pe care ni le-ați recomandat la ședințele cu părinții, obligînd pe copil la un program prea rigid, prea îngîndu-i prea mult? Dar vă asigur că am făcut-o cu convingerea că așa e bine.

— Nu mă îndoiesc — spune profesorul închizînd caietul de însemnări pe care îl are în față. Ați vrut să faceți un lucru bun. Numai că eu, mulțumindu-mă să vă dau sfaturi în general, am scăpat ulterior din vedere un lucru esențial: să cunosc ce contur li se dă în viață. Iată pentru ce, de fapt, principalul vinovat sînt eu.

A. C.

Mai multă atenție învățămîntului fără frecvență

Traducînd în viață importantele hotărîri ale partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență de cultură generală și superior, secțiile de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare au asigurat în acest an școlar, sub îndrumarea permanentă a organelor de partid, o mai bună organizare și desfășurare a învățămîntului fără frecvență de cultură generală, căruia îi revin sarcini importante în pregătirea medie a oamenilor muncii din industrie și agricultură, precum și a altor oameni ai muncii.

Ca urmare a măsurilor luate, în acest an funcționează pe lîngă școlile medii 300 secții fără frecvență, cu 46 mai multe decît în anul școlar trecut. În aceste secții au fost cuprinși în clasele V—XI aproape 59.000 tineri muncitori, țărani muncitori și alți oameni ai muncii, față de 34.000 cîți au fost cuprinși în anul școlar trecut. A crescut simțitor numărul elevilor înscriși în clasele V—VII, acesta ajungînd de la 10.000, cît era în anul școlar trecut, la 28.000. Îndeosebi a crescut numărul elevilor cuprinși în clasele V—VII de la sate.

Pe lîngă importantele lămuriri de studiu acordate elevilor din învățămîntul seral și fără frecvență prin Hotărîrea partidului și guvernului, elaborarea unor manuale speciale pentru acest învățămînt, ca și organizarea de consultații în școli și întreprinderi contribuie din plin la realizarea bunei pregătiri a elevilor.

Numeroase secții de învățămînt și cultură s-au îngrijit îndeaproape în acest an școlar de cît mai buna recrutare a tinerilor pentru învățămîntul fără frecvență. Astfel, secția de învățămînt și cultură a regiunii Baia Mare a revăzut și îmbunătățit simțitor rețeaua secțiilor fără frecvență și a organizat colective de inspectori și directori de școli care, împreună cu comisiile de selecționare, au verificat situația înscrierilor făcute și depunerea actelor necesare. Cu prilejul acestei verificări s-a constatat că nu peste tot au fost respectate întocmai prevederile Hotărîrii și că în unele școli au fost înscriși elevi care nu aveau actele complete sau care nu aveau dreptul să fie înscriși în clasele în care au fost găsiți. S-au luat de îndată măsurile corespunzătoare.

Grija pentru o mai bună desfășurare a învățămîntului fără frecvență se face vădită și în școli. Conducerea Școlii medii „Gh. Lazăr" din București, de exemplu, a asigurat din timp manualele necesare elevilor, a stabilit în mod judicios orarul orelor de consultații și a repartizat la aceste ore pe cei mai buni profesori. Bine a procedat și conducerea școlii medii din Baia Mare, care ține o strînsă legătură cu comisiile de selecționare din întreprinderi, asigurînd cu sprijinul acestora o frecvență bună la orele de consultații.

La rîndul lor, și profesorii din învățămîntul fără frecvență se ocupă mai stăruitor de tinerii care studiază în acest învățămînt. De pildă, profesoara de matematică M. Mitrofan, de la Școala medie din comuna Ilia, regiunea Hunedoara, a planificat cu grijă materia care trebuie parcursă de elevi pînă la examene, le dă acestora consultații care îi ajută mult în însușirea temeinică a cunoștințelor, îi învață cum să-și organizeze studiul individual etc.

O atenție deosebită acordă consultațiilor și tov. G. Bătrîncea, profesoară de științe naturale la Școala medie din Hațeg. Ea folosește în cadrul acestora un bogat material didactic și dă elevilor explicații ample și amănunțite. Tov. Bătrîncea a prevăzut în planul ei de muncă o serie de lecții de sinteză pe care le va ține în preajma examenelor, pentru a-i ajuta pe elevi în sistematizarea cunoștințelor.

Din păcate, nu se vede încă pretutindeni o preocupare susținută pentru buna organizare și desfășurare a orelor de consultații. Așa, de exemplu, în unele școli medii cu secții fără frecvență din regiunea Cluj consultațiile nici nu începuseră pînă către sfîrșitul lunii octombrie. O lipsă serioasă au în această privință organele locale de învățămînt, care au acceptat această situație.

Acordînd toată atenția cuvenită pregătirii examenelor pe care trebuie să le dea elevii ce studiază fără frecvență — examene care vor începe nu peste mult timp — secțiile de învățămînt și cultură au datoria să se preocupe îndeaproape de stabilirea centrelor de examene și de numirea celor mai competenți profesori în comisiile de examinare. Este bine să se folosească mai larg procedeul la care au recurs în anul școlar trecut unele secții de învățămînt și cultură, care au numit în comisiile de examinare, la unele obiecte cum sînt limba română, matematica, limba rusă, profesori din alte raioane.

Totodată, secțiile de învățămînt și cultură au datoria să controleze și să îndrume foarte îndeaproape conducerile școlilor în care vor avea loc examenele, să le ajute în munca de răspundere pe care o au. Cu toată hotărîrea trebuie să se înlăture atitudinea lipsită de exigență, tendința de a manifesta o greșită „înțelegere" față de elevii prost pregătiți, de a-i promova fără ca ei să merite.

Îndeplinind sarcinile trasate prin Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență, organele de învățămînt, directorii școlilor și cadrele didactice au datoria să depună toate eforturile pentru continua ridicare a nivelului acestui învățămînt.

Dumitru Ionescu

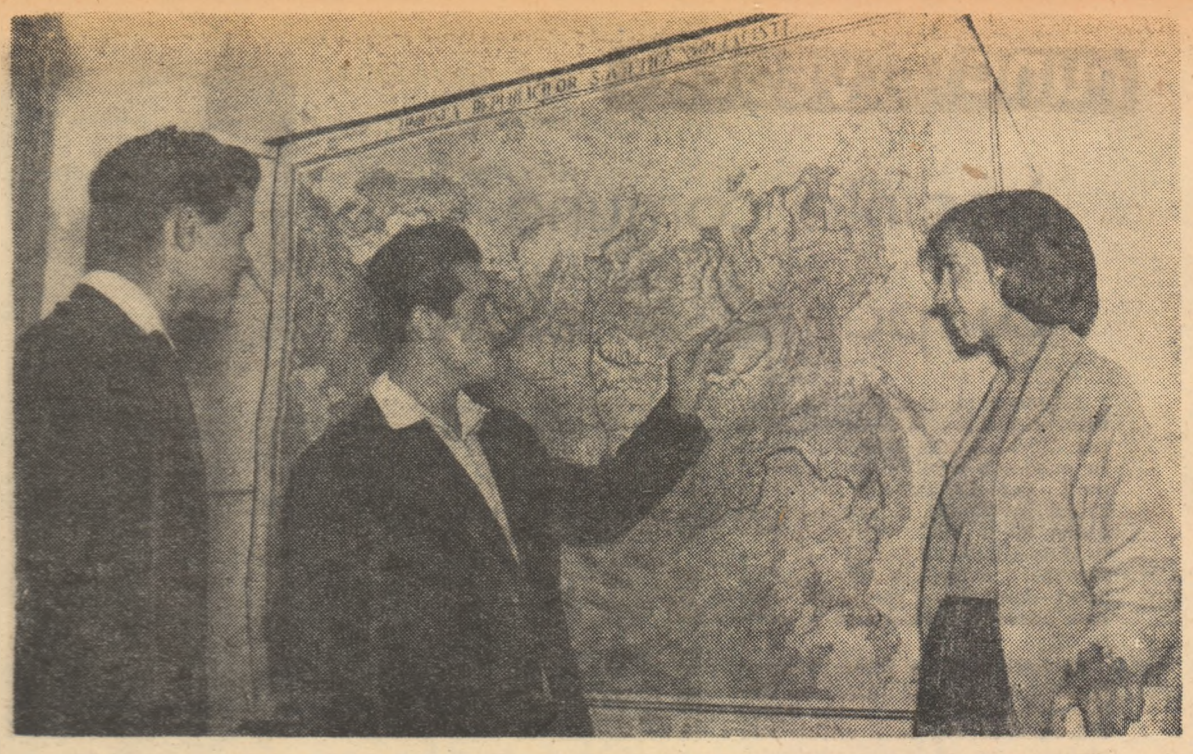

Lecție de geografie la cursul seral al Școlii medii nr. 1 din Baia Mare

LA ORELE DE DIRIGINȚIE

Problemele pe care le ridică viața și activitatea colectivului de elevi-muncitori se deosebesc mult de problemele colectivelor de la școlile de zi, poartă un caracter specific. De aici decurge și caracterul deosebit al orelor de diriginție din școlile serale.

Luînd în seamă aceasta, am planificat pentru orele de diriginție pe care le țin în acest an școlar cu elevii mei de la cursul seral teme care pornesc de la condițiile în care se desfășoară munca lor. De exemplu, vom discuta în aceste ore despre organizarea studiului individual acasă, sau despre regimul corect de viață în școală și în afară de școală, despre ultimele cuceriri ale științei și tehnicii introduse în producția uzinelor și fabricilor din țara noastră etc.

Întrucît va, aceleași teme ar putea figura și în planificarea muncii unui diriginte de la cursurile de zi. Specificitatea acestor teme constă însă în conținutul lor deosebit. De pildă, respectarea unui regim corect de muncă, necesar atît pentru elevii de la zi cît și pentru elevii-muncitori, are un caracter cu totul deosebit atunci cînd e vorba de cei ce urmează școala serală. Deosebirea decurge din faptul că tinerii muncitori lucrează și în producție și că, deci, alcătuirea regimului zilnic trebuie să țină seama de condițiile în care se pregătesc ei. Pregătindu-se pentru discuția pe această temă, dirigintele din școala serală trebuie să cunoască unele amănunte privind munca elevilor lui în producție, viața lor în familie pentru ca, în funcție de aceasta, să le poată da îndrumări concrete.

Am găsit că este necesar să rezerv de fiecare dată în orele de diriginție și o mică parte de timp pentru a discuta cu elevii diferite probleme privind munca lor în școală, cum ar fi, de pildă, metodele folosite la învățătură, rezultatele obținute, frecvența, disciplina etc. În felul acesta nu vor rămîne în afara atenției mele nici problemele curente, pe care le discut de asemenea într-un mod deosebit, ținînd seama că am în față oameni maturi și nu copii, făcînd mai mult apel la înțelegerea și conștiința lor.

Prof. T. Popescu
Școala medie „C. I. Parhon" Ploești

Eficiența documentării în producție

Fizica este una din disciplinele care au cea mai strînsă legătură cu activitatea din producție a muncitorilor-elevi ce urmează cursurile școlii serale. De aceea, profesorul de fizică din școlile serale nu-și poate îndeplini cît de cît mulțumitor sarcinile dacă nu știe ce aplicații are în producție disciplina pe care o predă. Cunoașterea acestor aplicații îi este necesară pentru a susține afirmațiile teoretice cu exemplificări din folosirea în tehnică a legilor fizicii, precum și pentru a răspunde la unele probleme puse de elevi. Iată de ce documentația în întreprinderile unde lucrează elevii este o latură din cele mai importante ale activității profesorului de la școlile serale.

Pentru ca activitatea care se desfășoară în acest sens să fie eficientă, consider că este necesar ca vizitarea întreprinderilor să se facă după un plan dinainte alcătuit. Mi-am dat seama de necesitatea acestui plan atunci cînd, intrînd în diferite uzine și fabrici, am văzut cît de multiple sînt aplicațiile legilor fizicii și n-am știut la ce să mă opresc mai întîi. Chiar și într-o singură secție a fabricii „Metalurgica" din orașul nostru — la strungărie, de pildă — găsim numeroase exemple de mișcare circulară, mișcare rectilinie uniformă sau uniform variată, aplicații ale interacțiunii cîmpurilor magnetice etc. Mi-am dat seama că ar fi profund greșit să le urmăresc pe toate deodată, pentru că nu le-aș observa decît superficial. Numai urmărind metodic, treptat, cu atenție problemele producției legate de unul sau altul din capitolele fizicii profesorul va putea studia mai adînc aplicațiile în practică ale fenomenelor și legilor fizicii, avînd posibilitatea să aleagă ceea ce este mai semnificativ și mai util pentru lecțiile ce urmează să le predea.

Ținînd seama de toate acestea, am început să-mi planific cu atenție munca de documentare pe care o desfășor în uzine și fabrici. De exemplu, înainte de a preda tema „Efectul termic al curentului electric" am vizitat fabrica „Independența" din orașul nostru, unde am luat legătura cu inginerul energetician șef, care mi-a arătat ce aplicații ale acestui fenomen se pot întîlni în întreprindere. Am avut posibilitatea să studiez cuptoarele electrice, temperatura la care ajung acestea, construcția și principiul lor de funcționare, la ce se folosesc; am studiat de asemenea pirometrul termoelectric și caracteristicile lui. Pentru tema „Curentul electric prin lichide" am studiat folosirea curentului continuu într-o uzină, aplicațiile tehnice ale electrolizei etc. În felul acesta am putut pregăti lecții care au trezit interesul muncitorilor-elevi tocmai datorită faptului că exemplificările s-au bazat pe date luate chiar din întreprinderile unde lucrează ei.

Aceasta nu înseamnă că nu ne putem referi în lecții și la exemple caracteristice din întreprinderi situate în alte localități ale țării. Elevii mei au fost foarte impresionați, de exemplu, cînd le-am explicat cum, pe baza interacțiunii cîmpurilor magnetice ale curentului, un mecanic de la „Carbochim" Cluj a reușit să construiască un dispozitiv de mărimea unei cutii de chibrituri, care oprește automat electromotorul cînd se produce un scurt circuit, evitîndu-se astfel arderea motorului. Ei și-au dat imediat seama de importanța inovației, deoarece știu cît se muncea în fabrică, la secția întreținere, pentru repararea unui astfel de electromotor.

Pentru ca exemplele practice să îmbogățească cu adevărat lecția și să nu aibă doar un caracter formal, caut ca ele să nu se oprească numai la cifre și date, ci să-i ajute pe elevi să pătrundă tocmai esența fenomenelor și legilor fizicii. De aceea în expunerea lor mă opresc asupra chestiunilor celor mai importante, eliminînd amănuntele de prisos. Totodată, caut ca exemplele alese să fie cele mai semnificative, adică să ilustreze fidel și clar aplicarea legii sau fenomenului studiat. La lecția „Mișcarea rectilinie și uniformă", bunăoară, am folosit ca exemplu mișcarea în gol a cuțitului rabotezei și a diferitelor piese de la unele mecanisme automate. Totodată m-am referit la ceferiștii de la „Regulatorul circulației" care, folosind graficele pentru mișcarea rectilinie uniformă, determină mersul trenurilor, calculează locul unde se află la un moment dat un anumit tren etc. La lecția „Forța centrifugă și aplicațiile ei în tehnică" am luat ca exemplu mașina centrifugă pentru degresarea minelor de creion, mașină folosită la fabrica „Republica", precum și turnarea centrifugală a cuzineților, efectuată la o altă fabrică din localitate. La lecția „Legea conservării și transformării energiei", pentru a exemplifica transformarea energiei mecanice în energie calorică m-am referit la ascuțirea diferitelor cuțite la polizor sau la strunjirea pieselor cînd pe mașinile respective se montează dispozitive speciale pentru răcire.

Pentru ca lecțiile să fie cît mai interesante nu mă opresc la exemplele pe care le-aș putea da eu, ci îi stimulez și pe elevi să ilustreze cele studiate prin referiri la propria lor experiență. Aceasta sporește mult eficacitatea lecției. De exemplu, un elev din clasa a VIII-a a explicat foarte frumos modul de funcționare a cîtorva tipuri de balanțe, a prezentat diferite schițe și a arătat cum se construiesc acestea la fabrica „Balanța", unde lucrează el. La lecția „Aplicații ale legii lui Pascal" elevii din clasa a IX-a care lucrează la fabrica de creioane „Republica" s-au referit la folosirea presei hidraulice pentru presarea minelor de creion, iar cei de la întreprinderea „Balanța" la mașinile de ștanțare a unor piese pentru cîntare. Pentru a-i ajuta pe elevi să dea astfel de exemple m-am deplasat personal în întreprinderile respective și m-am documentat asupra modului de funcționare și asupra caracteristicilor mașinilor respective. În clasă a fost de ajuns să încep numai să vorbesc despre aceasta pentru ca elevii să continue de îndată ei înșiși.

Văzînd că se schițează pe tablă exemple de la fabricile unde lucrează ei sau că se determină necunoscute care privesc propria lor muncă elevii devin mai atenți, mai interesați, mai activi. Stimularea interesului elevilor pe această cale duce la o însușire conștientă și temeinică a lecțiilor, la ridicarea calității cunoștințelor însușite.

Rezultatele înregistrate la lecții au dovedit că menținerea unei strînse legături cu întreprinderile unde lucrează elevii, vizitarea lor sistematică, cu un scop dinainte și bine fixat, creează largi posibilități de a lega cunoștințele teoretice de cele practice, asigură încă din clasă o însușire temeinică a materiei.

Prof. Ilie Gavrilă
secția serală a Școlii medii nr. 3-Sibiu

Învățămînt profesional și tehnic

În strînsă legătură cu practica agricolă

Ucenicii școlilor profesionale agricole studiază numeroase ramuri ale matematicii — aritmetica, algebra, geometria, trigonometria și agrimensura. Acest studiu este menit să sprijine pe elevi în însușirea cunoștințelor de cultură tehnică specială și în rezolvarea problemelor puse de practica în producție.

Ținînd seama de scopul predării matematicii în școlile agricole, cadrele didactice de specialitate de la Centrul școlar agricol din Slatina se străduiesc să lege strîns lecțiile de matematică de practica agriculturii socialiste. De aceea ele acordă multă atenție rezolvării de probleme cu date luate direct din producție, organizează lecții practice pe teren în cadrul practicii în gospodăria didactică a școlii sau în unitățile agricole socialiste etc.

În alcătuirea problemelor și exercițiilor se ține seama îndeaproape de specificul profesiilor pentru care se pregătesc ucenicii, folosind în funcție de aceasta date diferite. De exemplu, pentru anul I agricol au fost alcătuite probleme de felul următor: „Să se determine procentul de umiditate a unei grămezi de grîu de sămînță din care s-a luat o probă de 150,5 g și s-a uscat, obținîndu-se după aceea 146,75 g." Sau: „Un lucrător sapă pe zi 8 gropi pentru plantat pomi. Să se întocmească graficul muncii realizate de acest lucrător pe timp de o săptămînă, știindu-se că el face și 3 gropi rămase din săptămîna trecută și lucrează tot timpul cu aceeași productivitate".

Ucenicii din anul I zootehnie au avut de rezolvat la aceleași teme următoarele probleme: „Să se determine procentul de umiditate a unei grămezi de tărîțe din care s-a luat o probă de 54,8 și s-a uscat, obținîndu-se după aceea 52,5 g.". Sau: „Vaca „Comana" dă pe zi 18 litri lapte. Să se întocmească graficul lactației acestei vaci în cursul săptămînii de trecere a ei la alimentare cu porumb siloz, știindu-se că în prima zi a săptămînii a dat numai 12 litri lapte".

După cum se vede, problemele alcătuite fac parte din același tip, solicitînd pentru rezolvare cunoștințe teoretice și raționamente asemănătoare. În ceea ce privește culegerea datelor pentru diferențierea lor pe profesii, s-a urmărit ca ele să se refere la o muncă de înaltă productivitate, bazată pe experiența agrozootehnică înaintată.

Studiul dependenței funcționale dintre unele mărimi variabile dă de asemenea posibilitatea de a lega matematica de practica producției agricole. Iată cîteva din problemele rezolvate cu ucenicii la această temă: „Tractorul școlii noastre face în medie 4,5 ha arătură normală pe zi. Care este suprafața pe care o poate ara acest tractor în timp de o săptămînă, lucrînd zi de zi și cu aceeași productivitate?" Sau: „Dacă cele 10 vaci ale școlii noastre consumă pe zi, în timpul iernii, 95 kg fîn, cît fîn consumă în timp de iarnă numai 7 vaci?" Studiul dependenței funcționale a permis profesorilor de specialitate de la Centrul școlar agricol din Slatina să întocmească grafice care redau vizual situația muncii, a producției și a productivității muncii într-o unitate economică oarecare.

Și calculul ariilor și volumelor permite să se efectueze cu ucenicii numeroase probleme cu date luate din activitatea practică. Pentru a rezolva asemenea probleme ucenicii trebuie să execute în prealabil măsurători pe teren și apoi să calculeze aria sau volumul respectiv. De exemplu: „Să se măsoare dimensiunile și să se afle cîte tone de paie conține șira mică de paie a școlii, dacă paiele sînt clădite de 6 luni, iar 1 m³ de paie clădite de 6 luni cîntărește circa 65 kg?"

La rezolvarea problemelor cu arii și volume este prevăzută de asemenea și aplicarea cunoștințelor de trigonometrie, în special a metodelor de rezolvare a triunghiului dreptunghic. De pildă, s-au rezolvat probleme de felul următor: „Lățimea acoperișului de la grajdul școlii este de 9,5 m, iar lungimea de 16 m. Știind că unghiul format de acoperiș și tavan este de 38° și că 1 m³ de fîn cîntărește circa 50 kg., să se calculeze cîte tone de nutreț se pot însiloza în podul acestui grajd".

Rezolvînd probleme care cuprind date luate din producție, date pe care le cunosc din activitatea lor practică în ferma școlii și în unitățile agricole socialiste fruntașe, ucenicii înțeleg legătura organică ce există între adevărurile stabilite de matematică și cele mai variate domenii de activitate practică, își dau seama că știința este baza teoretică a producției, a tehnicii și văd limpede că este necesar să-și însușească variate cunoștințe de matematică. Totodată, rezolvarea problemelor cu date luate din producție oferă profesorilor de specialitate de la Centrul școlar agricol din Slatina posibilitatea de a le prezenta în mod convingător ucenicilor succesele obținute de gospodăriile agricole de stat. Iată cîteva exemple de probleme folosite în acest scop la anul I: „La G.A.C. „6 Martie" Stoicănești, raionul Drăgănești-Olt, față de 60 capete bovine la suta de ha planificate s-au realizat 162 capete la suta de ha. Cu cît la sută a fost depășită producția planificată la această gospodărie colectivă?". „La G.A.C. Carei, în condiții de umiditate redusă dar folosindu-se semințe dublu hibrid, îngrășăminte etc., s-au recoltat 8000 kg porumb știuleți la ha, pe cînd în sectorul individual s-au recoltat circa 900 kg la ha. Cu cît la sută a fost depășită recolta din sectorul individual?".

Datele și întreg materialul pe baza căruia se alcătuiesc problemele sînt obținute de la profesorii de tehnologie specială. De exemplu, de la profesorii care predau disciplina „Alimentație" au fost primite tot felul de date privind sectorul zootehnic: un tabel cu greutățile specifice (kg/m³) la fîn, paie, pleavă, porumb coceni, porumb verde și murat, tărîțe, sfeclă de nutreț etc. la diferite durate de păstrare, precum și multe date din gospodăria didactică a școlii. De asemenea, s-au primit multe date de la profesorii care predau fitotehnia, agricultura, zootehnia și mecanizarea.

Un foarte bun prilej de a lega lecțiile de matematică de practica construcției socialiste îl constituie predarea agrimensurii. La lecțiile de agrimensură li s-a explicat ucenicilor de la Centrul școlar agricol din Slatina necesitatea acestor cunoștințe pentru pregătirea viitorilor muncitori din agricultura socialistă, arătîndu-li-se că un adevărat specialist în domeniul agriculturii nu se poate lipsi de cunoștințe temeinice în domeniul trasării unui aliniament, fie că e vorba de pichetatul unui teren pentru livadă, de parcelarea unui teren în cadrul unui asolament etc. De asemenea, li se arată că în activitatea lor viitoare de muncitori agricoli vor avea de măsurat cu exactitate distanțe și suprafețe de teren, pentru fixarea normelor de muncă sau pentru calcularea producției medii la lapte, vor trebui să alcătuiască planul nivelării unei suprafețe de teren ș.a.

Fără îndoială însă că cel mai important mijloc de a lega predarea matematicii de practica muncii în agricultură îl formează lecțiile predate pe teren, în gospodăria didactică și în cadrul excursiilor în unitățile socialiste. Asemenea lecții practice au fost organizate la Centrul școlar agricol din Slatina în legătură cu măsurarea ariilor și volumelor, dar mai ales în domeniul agrimensurii. Bunăoară, s-au efectuat cu elevii anului II agricol lecții practice pe teren privind metodele de ridicat terenurile agricole, măsurarea lungimilor (distanțelor), măsurarea și construcția unghiurilor (cu echerul în cruce, cu echerul arpentor, cu grafometrul, pantometrul, teodolitul și busola), nivelamentul longitudinal și nivelamentul suprafețelor, ridicarea cu planșeta topografică etc. Lecțiile despre măsurători au oferit largi posibilități de familiarizare practică a ucenicilor cu procedeele, instrumentele și aparatele de măsurare a diferitelor mărimi, i-au deprins cu metodele de măsurare a mărimilor, le-au dat cunoștințe și deprinderi tehnice, au contribuit la dezvoltarea punctualității și preciziei, a conștiinciozității și perseverenței în muncă.

Alături de lecțiile practice pe teren la agrimensură, lecțiile de geometrie au prilejuit numeroase aplicații practice directe, cu care ocazie elevii au fost puși în situația să măsoare și să calculeze ariile și volumele în gospodăria didactică a școlii — aria livezii, aria terenului de experiențe, volumul șirelor de paie, volumul magaziei de cereale etc.

În cadrul muncii în producție ucenicii au aplicat cunoștințele de agrimensură predate. De asemenea, ei au folosit cunoștințele de matematică în lucrările pe care le-au efectuat în grădina de zarzavat, precum și în alimentația vitelor.

O atenție deosebită s-a acordat, cu această ocazie, calculelor aproximative. Măsurătorile de lungime, de exemplu, nu se fac niciodată absolut exact și, prin urmare, aria se calculează tot cu aproximație. Ucenicii au fost învățați să evalueze această aproximație în timpul cel mai scurt, cît mai aproape de cifrele reale.

A avea anumite cunoștințe nu este echivalent cu a le putea aplica practic. De aceea întreaga activitate în domeniul predării matematicii, ca și al predării celorlalte discipline, este orientată la Centrul școlar agricol din Slatina către înarmarea ucenicilor cu priceperi și deprinderi care să-i ajute să aplice în practică cunoștințele căpătate și să poată participa astfel cu maximum de randament, la ridicarea continuă a agriculturii țării noastre, la dezvoltarea și mecanizarea ei complexă, la ridicarea continuă a productivității muncii.

L. Vasiliu

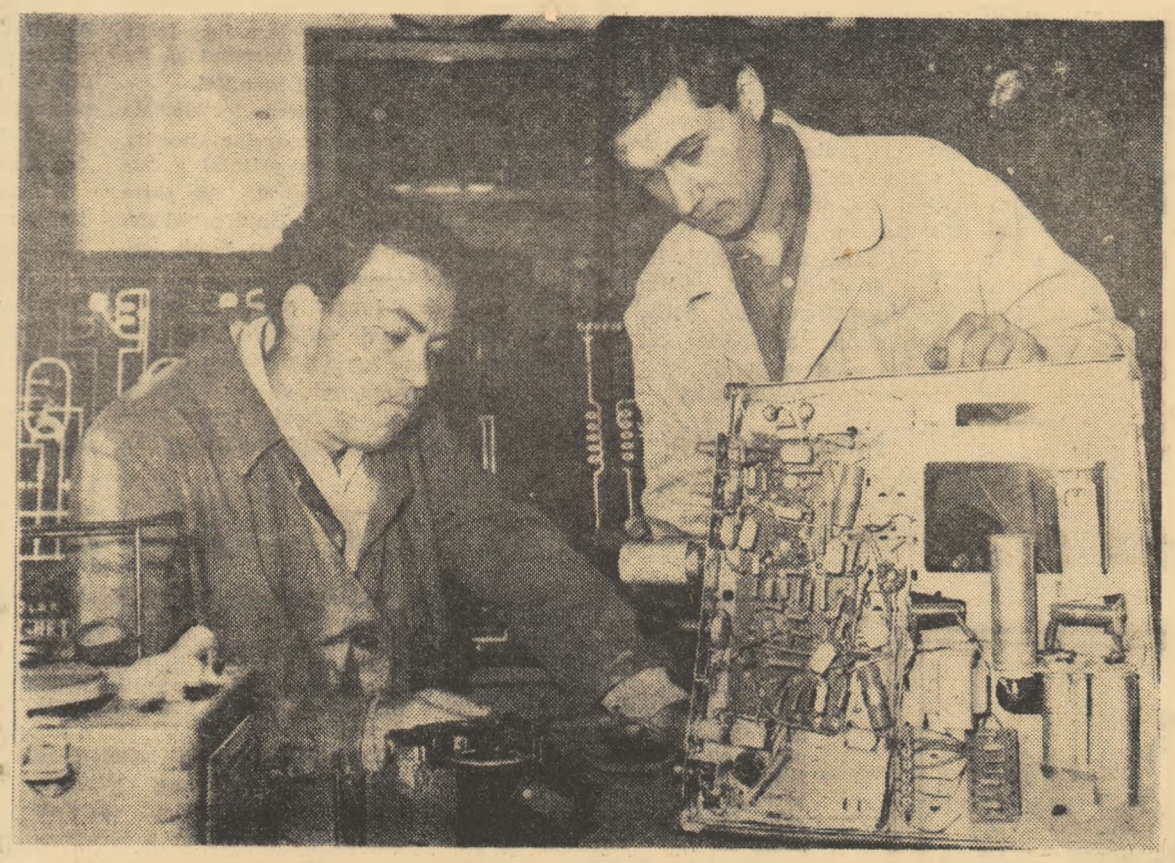

Lucrări de depanare în cadrul secției de televiziune a Centrului școlar profesional și tehnic „Iosif Rangheț" din Capitală

Cercul de fotografi amatori al școlii

Organizarea cercului de fotografi amatori din școala noastră a dat naștere la început unor discuții aprinse. Unii profesori au spus: „Un cerc fotografic cere să dispui de aparate și materiale de tot felul. Vom putea oare să le asigurăm?"

Faptele au demonstrat curînd că temerile lor au fost neîntemeiate. Mulți elevi și-au procurat din economiile lor aparate de fotografiat pentru formate mijlocii sau mari „Optior" și „Orizont", fabricate în țara noastră, care corespund pe deplin cerințelor unei fotografii de calitate și au prețuri accesibile. În ceea ce privește cutiile de copiat, acestea au fost confecționate de către membrii cercului, în așa fel încît fiecare 3—4 elevi să dispună de o cutie de copiat. Au fost confecționate de asemenea de către membrii cercului doze de developat și rame pentru mărit.

Activitatea cercului de fotografi amatori a început cu o serie de ședințe în care li s-au explicat elevilor legile optice care se aplică la tehnica luării imaginilor, legile chimice ale fotografiei, li s-a arătat cum se prelucrează materialul fotografic negativ și pozitiv. Ședințele au fost urmate de demonstrații practice. Apoi s-a trecut la lucrul individual — luarea de vederi și prelucrarea materialului fotografic.

Membrii cercului au fost îndrumați de la început să ia imagini care oglindesc construirea socialismului în patria noastră, imagini din activitatea lor de zi cu zi în școală și în cadrul muncii obștești, imagini reprezentînd frumusețile regiunii și ale patriei etc.

Concursurile de fotografii organizate în școală sînt un deosebit prilej de stimulare a tinerilor fotoamatori. Ele sînt axate pe anumite teme: „Frumusețile patriei", „În clasă și în atelier", „Munca în uzină" etc. Fotografiile prezentate la concurs sînt expuse apoi și, pe baza aprecierii juriului ales, sînt desemnați cîștigătorii.

O atenție deosebită se acordă în cadrul cercului de fotografi amatori reportajului fotografic, care contribuie la prezentarea mai sugestivă, printr-o serie de fotografii, a unor întîmplări, dezvoltînd inventivitatea elevilor. Reportajele fotografice constituie, în același timp, un pas important către confecționarea în școli a unor diafilme didactice. Cercul fotografic din școala noastră și-a propus să confecționeze asemenea diafilme pe temele: „Fabricarea obiectelor din sticlă", „Mecanizarea procedeelor de fabricare a sticlei" etc.

Prof. T. Pavel
Centrul școlar profesional și tehnic din Turda

ACTIVITĂȚI METODICE

De curînd Cabinetul metodic din București pentru problemele de învățămînt profesional și tehnic a organizat într-o serie de școli lecții deschise la care au participat numeroase cadre didactice de specialitate. Astfel, la Școala profesională „Tudor Vladimirescu" s-a organizat o lecție deschisă de tehnologia meseriei, la Școala tehnică de arhitectură o lecție de geometrie descriptivă, iar la Centrul școlar silvic din Periș o lecție cu tema „Tehnica culturilor silvice".

În cursul acestei luni cabinetul va organiza lecții deschise la Centrul școlar de construcții nr. 1, la Școala profesională de pe lîngă întreprinderea „Clement Gottwald", la Școala tehnică de maiștri de pe lîngă „Țesătoriile reunite" etc.

În a doua jumătate a lunii noiembrie, Cabinetul metodic pentru învățămîntul profesional și tehnic din București va organiza de asemenea o consfătuire cu cadrele de conducere din școlile aparținînd Ministerului Industriei Grele, Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor, pe tema: „Controlul instruirii practice în atelierele școlii".

Profesorii care predau tehnologia metalelor în școlile tehnice și tehnice de maiștri vor participa și ei la o consfătuire organizată de cabinet, în care se va recenza manualul de tehnologie a metalelor.

„Teatru pentru şcolarii mici şi mari"

Apariţia unei culegeri mai cuprinzătoare de teatru pentru şcolari nu poate fi întîmpinată decît cu un real interes atît de viitorii protagonişti ai pieselor pe care le conţine, cît şi de profesori şi criticii literari, obligaţi să vegheze cu principialitate şi atenţie la educarea tineretului nostru.

Formarea unor înalte exigenţe ideologice şi estetice pentru teatru în conştiinţa viitorilor cetăţeni ai patriei şi — de ce nu? — chiar preocuparea de a sădi în inimile celor mai fragede talente pasiunea meseriei de actor răspund imperativelor pedagogiei noastre noi, pusă în slujba construcţiei societăţii socialiste. Căci astăzi în ţara noastră muza Thaliei nu mai este doar un personaj de culise al unei societăţi incapabile să o respecte, ci poposeşte în egală măsură atît pe numeroasele scene ale teatrelor, cît şi în incinta căminelor culturale din cele mai îndepărtate sate sau în reprezentaţiile şcolarilor.

Recenta culegere apărută în Editura tineretului şi intitulată „Teatru pentru şcolarii mici şi mari" marchează un pas înainte în îmbogăţirea repertoriului de piese originale pentru copii. Volumul cuprinde patru piese destinate şcolarilor mici — „Împărăţia semnelor de punctuaţie", de G. Rîncu şi G. Ştefan, „Viorel şi coana Minciună Mare" de Ştefan Tita, „Viscolul şi Primăvara" de Victor Eftimiu şi „De ce a înţirziat Moş Gerilă" de J. Gheliuc — precum şi şapte piese pentru şcolarii mai mari: „Clubul celor 6 P" de J. Gheliuc, „Curajosul Petrică" de Pia Seucan, „Colinaş Voinicul" de A. Nicoară, „Adevărata faptă a Lilianei Arghir" şi „Vrăjitorul" de Petru Crăişor, „Ionică" de Mircea Mohor şi „O întîmplare grozavă" de S. Andreescu şi T. Mănescu.

Piesele dezbat probleme menite să-i intereseze pe cei cărora le sînt consacrate. Astfel, în „Împărăţia semnelor de punctuaţie" se face procesul şcolarilor care nu s-au obişnuit să poarte respectul cuvenit unor personaje de vază în ortografie ca „Punct-împărat", „Semnul întrebării", „Liniuţă" etc.; în piesa pentru şcolarii mari „Adevărata faptă a Lilianei Arghir" se oferă rezolvarea unei probleme de etică — necesitatea sincerităţii în relaţiile din societatea nouă, cu implicaţiile morale şi cetăţeneşti pe care le ridică printre copii şi în şcoală; piesa „Viorel şi coana Minciună Mare" dezvoltă ideea importanţei învăţăturii şi a combaterii obscurantismului; „Ionică" este axată pe participarea unor copii la lupta împotriva fasciştilor, iar „Clubul celor 6 P" propune soluţii interesante pentru prevenirea efectelor nocive ale individualismului şi sectarismului în viaţa şcolarilor. Se cuvine relevat şi cadrul izbutit al comediei „O întîmplare grozavă", care educă pe şcolari în spiritul iniţiativei sănătoase şi al dragostei pentru colectiv. Vioaie, plină de umor, comedia va atrage, desigur, pe mulţi şcolari.

Cum am văzut, o calitate indiscutabilă a tematicii abordate de autorii pieselor din culegerea Editurii tineretului este scopul ei educativ. Această caracteristică răspunde, desigur, finalităţii literaturii realismului socialist, literatură în care tendinţa educativă este proclamată deschis. De aici decurge o întrebare firească: izbutesc oare autorii să găsească situaţii şi soluţii, să reliefeze cu suficientă vigoare, veridic, şi în acelaşi timp artistic, împrejurările şi eroii din piese, pentru a valorifica la maximum şi ideile pe care le dezbat, şi problemele de viaţă din care rezultă concluzia moral-educativă?

Unii autori, mai bogaţi în experienţă, trec cu succes acest examen. Astfel, Ştefan Tita îmbină în mod organic în basmul dramatic „Viorel şi coana Minciună Mare" ideea necesităţii învăţăturii cu o problemă de morală — combaterea făţărniciei şi a minciunii. Autorul utilizează cu iscusinţă planul fantastic în care se desfăşoară acţiunea. Păţaniile lui Viorel — care multă vreme este refractar însuşirii abecedarului şi aritmeticii — pe lîngă faptul că amuză, nu vor rămîne fără învăţăminte pentru micii spectatori.

Dintre piesele pentru şcolarii mai mari reţine atenţia „Adevărata faptă a Lilianei Arghir" de P. Crăişor. Dintr-un sentiment de prietenie Liliana Arghir atribuie o faptă pionierească a ei (salvarea unui copil de la înec) colegei sale Catiţa, care se bucură un timp de toate urmările „celebrităţii". Dar curînd amîndouă eroinele piesei, educate în spiritul cinstei şi sub presiunea colectivelor sănătoase în care trăiesc — şcoala, organizaţia de pionieri, familia — îşi dezvăluie greşeala. Autorul rezolvă ingenios situaţia propusă; piesa şi eroii săi sînt verosimili şi, ca atare, apologul capătă contur precis. Din păcate nu acelaşi lucru se poate constata în a doua piesă a lui P. Crăişor „Vrăjitorul" — în care situaţia dramatică pare confecţionată şi artificială.

Basmul dramatic în trei acte „Colinaş Voinicul", de Andrei Nicoară, nu este lipsit de fantezie şi idei interesante, expuse cu meşteşug dramatic. Însă, cerînd un număr mare de personaje, recuzită şi decoruri bogate, el va găsi fără îndoială mai puţini amatori decît celelalte piese.

Fără a epuiza problemele numeroase pe care le ridică volumul, am dori să mai facem în încheiere o remarcă generală: cartea a fost intitulată „Teatru pentru şcolarii mici şi mari", potrivit cu cele două categorii de piese pe care le cuprinde. Dar, prin tematica şi prin problemele sale, ca şi prin întregul arsenal de mijloace dramatice de care se folosesc autorii, piesele par să răspundă mai ales necesităţilor educative şi cercului de interese caracteristic şcolarilor mici şi mijlocii. Pentru şcolarii din clasele superioare, tineri şi tinere între 15—18 ani, mai nici o piesă nu poate prezenta un interes deosebit. Şcolarilor din această categorie, care citesc şi studiază la orele de literatură marile creaţii ale dramaturgiei clasice şi contemporane şi care vizionează multe spectacole valoroase alături de oamenii maturi, majoritatea pieselor din volum nu le pot oferi decît un prilej de „pueril" amuzament.

De aceea am sugera editurii să pregătească, pe lîngă această culegere, necesară şi în mare parte izbutită, şi un volum de „teatru pentru şcolarii mari".

Mihail Cosma

15 ani de activitate a F. M. T. D.

La 10 noiembrie, sute de organizaţii de tineret din întreaga lume sărbătoresc unul din evenimentele cele mai remarcabile din istoria mişcării democrate a tineretului: fondarea la Londra, în 1945, a unei largi organizaţii a tineretului democrat, care să permită întîlnirea şi cooperarea tineretului pentru apărarea păcii, pentru dezvoltarea prieteniei şi înţelegerii între popoare.

Au trecut 15 ani de atunci. Şi astăzi tineretul lumii care activează în cadrul F.M.T.D. este călăuzit în lupta sa pentru pace, pentru o viaţă mai bună, de jurămîntul de la Londra al sutelor de delegaţi ce au proclamat: „Jurăm să păstrăm unitatea noastră, a tinerilor de toate rasele, culorile, naţionalităţile şi credinţele; jurăm să eliminăm de pe pămînt toate urmele fascismului, să contribuim la stabilirea între popoare a unei prietenii sincere..."

Numeroase fapte din viaţa tineretului lumii dovedesc avîntul cu care tînăra generaţie militează pentru aceste nobile idealuri. Să amintim, de pildă, marşurile antiatomice ale tineretului englez, belgian, african şi japonez, lupta tinerilor din Cuba împotriva intervenţiei imperialiştilor din S.U.A., boicotarea noului Wehrmacht de către tineretul din Germania occidentală, lupta tinerilor din Spania, Portugalia, Italia şi din alte ţări împotriva fascismului, lupta tinerilor din numeroase ţări pentru lichidarea bazelor militare străine, revendicările tinerilor canadieni, danezi, vest-germani, belgieni pentru reducerea cheltuielilor militare în vederea satisfacerii nevoilor tineretului, perseverenţa cu care tinerii din S.U.A. militează, în ciuda marilor piedici ce li se pun, pentru stabilirea şi dezvoltarea contactelor cu tinerii din alte ţări. Toate aceste fapte constituie doar unele aspecte din puternica activitate a tinerilor care în lumea întreagă realizează cu fidelitate mandatul ce le-a fost încredinţat de Conferinţa mondială a tineretului de la Londra, din 1945. Tinerii din noua generaţie, din generaţia care nu a cunoscut ororile ultimului război mondial, s-au dovedit credincioşi jurămîntului fraţilor lor mai mari de a face totul pentru a nu permite ca tineretul să fie folosit într-un nou măcel mondial.

F.M.T.D. a susţinut cu toate forţele sale lupta tineretului şi a popoarelor asuprite de către colonialişti. Cu prilejul a numeroase reuniuni organizate de către F.M.T.D. a fost larg dezbătută problema sprijinului pe care tineretul lumii trebuie să-l acorde eroicului tineret din colonii care, de-a lungul anilor, a luptat şi continuă să lupte nestăvilit pentru eliberarea de sub jugul colonialist american, englez, francez, belgian etc. F.M.T.D. a acordat o atenţie deosebită luptei tineretului din Africa şi Asia. Comitetul său Executiv a discutat, în martie a.c., problema intensificării sprijinului acordat tineretului african şi a reafirmat solidaritatea cu popoarele şi cu tineretul din Africa în lupta contra colonialismului. De asemenea, Comitetul Executiv a format un Consiliu internaţional de solidaritate cu tineretul algerian.

În vederea ajutorării tineretului din ţările coloniale şi din ţările de curînd eliberate, F.M.T.D. a instituit de mai mulţi ani un fond internaţional de solidaritate. Datorită sprijinului acordat de către organizaţiile membre, F.M.T.D. a putut oferi un ajutor material considerabil nu numai organizaţiilor sale din Africa şi Asia, ci şi altor organizaţii din aceste continente, punîndu-le la dispoziţie medicamente, material şcolar, sportiv, cărţi pentru biblioteci, burse studenţeşti etc.

În momentul de faţă în întreaga lume au început pregătirile în vederea Forumului mondial al tineretului care se va desfăşura la Moscova în iulie 1961. În cadrul acestui Forum, reprezentanţii tuturor organizaţiilor de tineret şi studenţeşti internaţionale, naţionale sau locale, cît şi personalităţi şi specialişti care se interesează de problemele tineretului vor putea participa la o largă şi profundă dezbatere asupra diferitelor probleme care preocupă tineretul. Participanţii la şedinţa constitutivă a Comitetului internaţional de sprijin pentru organizarea Forumului au recomandat ca în cadrul discuţiei generale să fie dezbătute probleme referitoare la înţelegere reciprocă, cooperare şi coexistenţă paşnică, lupta împotriva colonialismului şi imperialismului, dezarmare, drepturile şi îndatoririle tineretului în societate.

La lucrările şedinţei constitutive a luat parte activă şi delegaţia tineretului din patria noastră. În cuvîntul său, tov. Virgil Trofin, prim-secretar al C.C. al U.T.M., a vorbit pe larg despre importanţa şi actualitatea acestei iniţiative, care corespunde întru totul aspiraţiilor tinerei generaţii a zilelor noastre, cît şi despre faptul că tineretul nostru susţine cu entuziasm propunerea tineretului sovietic de a se organiza Forumul mondial al tineretului, propunere izvorîtă din dragostea de pace a poporului şi tineretului din Uniunea Sovietică, din grija lor permanentă pentru asigurarea unei păci trainice în lume şi a unui viitor fericit pentru tînăra generaţie.

Tineretul din ţara noastră sărbătoreşte împreună cu tineretul iubitor de pace din întreaga lume a 15-a aniversare a F.M.T.D., organizaţie în care vede un stegar al luptei tinerei generaţii pentru pace şi bunăstarea tineretului, un reazim de nădejde al tineretului din ţările subjugate în lupta pentru independenţa naţională, împotriva colonialismului şi imperialismului.

Unii profesori obişnuiesc să explice temele pentru acasă în grabă, în momentul plecării.

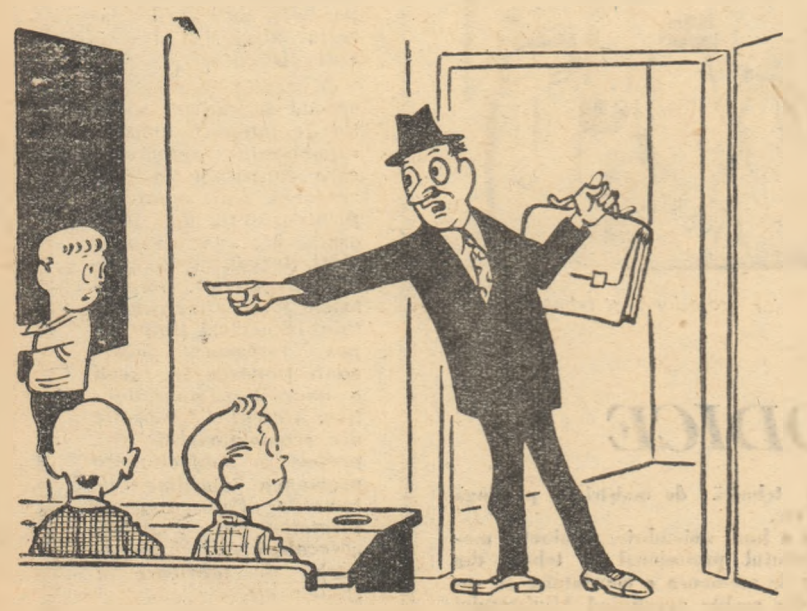

— Cam aşa se rezolvă exerciţiile pe care vi le-am dat pentru ora viitoare.

Desen de FRED GHENADESCU

ŞTIRI

Ucenicii Şcolii profesionale de pe lîngă uzinele „V. Tudose" din comuna Ştefăneşti, raionul Piteşti, desfăşoară o bogată activitate cultural-artistică. La biblioteca şcolii, care cuprinde peste 8.000 de volume, se organizează săptămînal, cu sprijinul profesorului de limba romînă şi al bibliotecarului, recenzii şi discuţii pe teme literare. Toţi cei 256 de ucenici ai şcolii au fost antrenaţi în concursul „Iubiţi cartea", mulţi dintre ei sînt purtători ai insignei „Prieten al cărţii".

Munca cu cartea este strîns şi armonios îmbinată cu activitatea artistică. De curînd s-au pus în şcoală bazele unui cerc de teatru şi de recitatori. Formaţia artistică a ucenicilor a prezentat la căminul cultural din Ştefăneşti, la clubul petroliştilor din Poiana Lacului şi în sala Palatului culturii din Piteşti numeroase spectacole care s-au bucurat de un deosebit succes.

★

Cercul metodic al cadrelor didactice de la Şcoala de 7 ani din comuna Birlogu, raionul Costeşti, preocupîndu-se de educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist, şi-a înscris în planul său organizarea unei expoziţii etnografice. Aceasta a fost inaugurată recent.

Expoziţia cuprinde numeroase obiecte care oglindesc transformările mari din viaţa satului, munca de fiecare zi a locuitorilor lui, măiestria artei populare, obiceiurile şi felul de viaţă al ţăranilor muncitori. Au fost expuse frumoase costume naţionale specifice regiunii, ţesături, împletituri şi cusături cu motive populare executate în sat, obiecte de ceramică şi ornament, precum şi cîteva culegeri de folclor.

Revelaţia expoziţiei o constituie toporul de piatră, găurit, de tip neolitic, găsit în toamna acestui an pe teritoriul comunei.

Expoziţia a fost cercetată cu viu interes de elevi, de ţăranii muncitori precum şi de numeroase cadre didactice din raion.

★

Cadrele didactice de la Centrul şcolar agricol „Ion Ionescu de la Brad" din Roman se preocupă cu grijă de educarea patriotică şi internaţionalistă a ucenicilor şi elevilor. Săptămînal, în amfiteatrul centrului şcolar au loc conferinţe pe teme variate şi atrăgătoare, ca de exemplu „Eroi ai mişcării muncitoreşti din ţara noastră", „Transformarea socialistă a agriculturii în R.P.R.", „Bogăţiile patriei", „Folosirea energiei atomice în agricultură", „Harta politică a lumii" etc.

În cadrul cercurilor culturale, organizate pe ani de studii, elevii prezintă periodic recenzii, poartă discuţii pe teme literare şi artistice etc.

O dată pe lună, Teatrul de stat din Bacău prezintă în sala de festivităţi a Centrului şcolar spectacole pentru ucenici şi elevi. În ultimul timp au fost prezentate spectacolele „Năpasta" de I. L. Caragiale şi „Take, Ianke şi Cadîr" de V. I. Popa.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa Scînteii nr. 1, Telefon 17.60.10, Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Piaţa Scînteii Bucureşti